

Βρυξέλλες, 16 Απριλίου 2025
(OR. en)

8042/25

Διοργανικός φάκελος:
2025/0101(COD)

ASILE 32
FRONT 93
JAI 480
CODEC 447

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	16 Απριλίου 2025
Αποδέκτης:	κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2025) 186 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 όσον αφορά την κατάρτιση καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2025) 186 final.

συνημμ.: COM(2025) 186 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.4.2025
COM(2025) 186 final

2025/0101 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 όσον αφορά την κατάρτιση
καταλόγου ασφαλών χώρων καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Πλαίσιο

Τον Δεκέμβριο του 2023 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατέληξαν σε πολιτική συμφωνία σχετικά με τις νομοθετικές προτάσεις που περιλαμβάνουν το σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο, οι οποίες επιφέρουν συνολική μεταρρύθμιση των κανόνων της ΕΕ για τη διαχείριση της μετανάστευσης και του κοινού συστήματος ασύλου σε επίπεδο ΕΕ.

Σύμφωνα με την οδηγία 2013/32/ΕΕ (στο εξής: οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου), ο χαρακτηρισμός των ασφαλών χωρών καταγωγής είναι δυνατός μόνο σε επίπεδο κράτους μέλους. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση και την κατάργηση της οδηγίας 2013/32/ΕΕ (στο εξής: κανονισμός για τη διαδικασία ασύλου), ο οποίος αποτελεί μέρος του συμφώνου, προβλέπει για πρώτη φορά τη δυνατότητα χαρακτηρισμού ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.

Στις 16 Δεκεμβρίου 2024, η πρόεδρος κ. von der Leyen, στην επιστολή της προς τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων ενόψει της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ενημέρωσε ότι ζητήθηκε από τον Οργανισμό της ΕΕ για το Άσυλο (στο εξής: EUAA) να επιταχύνει την ανάλυσή του σχετικά με τις συγκεκριμένες τρίτες χώρες που θα μπορούσαν δυνητικά να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής, με σκοπό την κατάρτιση ενωσιακού καταλόγου. Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου του 2024 λαμβάνονται υπόψη οι υπό εξέλιξη εργασίες για τις ασφαλείς χώρες καταγωγής. Στη συνέχεια, η πρόεδρος κ. von der Leyen, στην επιστολή της 17ης Μαρτίου 2025 προς τους αρχηγούς κρατών ενόψει της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ενημέρωσε ότι, με βάση την ανάλυση του Οργανισμού της ΕΕ για το Άσυλο και άλλες διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, η Επιτροπή θα υποβάλει πρόταση για έναν πρώτο ενωσιακό κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής. Μόλις ο κατάλογος αυτός εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, θα είναι δυναμικός και θα είναι δυνατή η περαιτέρω επέκταση ή αναθεώρησή του σε βάθος χρόνου.

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στον **χαρακτηρισμό των υποψήφιων χωρών και ενός δυνάμει υποψήφιου μέλους** για προσχώρηση στην ΕΕ, **καθώς και έξι άλλων χωρών**, ως ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348, σε περίπτωση που ο αιτών διεθνή προστασία προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής, η εξέταση της αίτησης επιταχύνεται και ολοκληρώνεται το πολύ εντός τριών μηνών. Επιπλέον, εάν ο αιτών δεν έχει ακόμη λάβει άδεια εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών, ένα κράτος μέλος μπορεί να εξετάσει την αίτηση στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα.

Σύμφωνα με τον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου, μια τρίτη χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλή χώρα καταγωγής σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό μόνον εάν, βάσει της νομικής κατάστασης, της εφαρμογής του δικαίου στο πλαίσιο δημοκρατικού συστήματος και των γενικών πολιτικών συνθηκών, καταδεικνύεται ότι δεν υφίστανται διώξεις όπως ορίζεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 (στο εξής: κανονισμός για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου) ούτε πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του εν λόγω κανονισμού.

Η εκτίμηση του κατά πόσον μια τρίτη χώρα είναι ασφαλή χώρα καταγωγής σύμφωνα με τον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου πρέπει να βασίζεται σε σειρά συναφών και διαθέσιμων

πηγών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών από τα κράτη μέλη, τον Οργανισμό της ΕΕ για το Άσυλο, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς, και λαμβάνει υπόψη κατά περίπτωση την κοινή ανάλυση των πληροφοριών της χώρας καταγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303 για τον ΕΥΑΑ.

Κατά την εκτίμηση αυτή, πρέπει να λαμβάνεται, μεταξύ άλλων, υπόψη ο βαθμός στον οποίο παρέχεται προστασία κατά της δίωξης ή της σοβαρής βλάβης με τα εξής:

- σχετικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις της χώρας και τρόπος εφαρμογής τους·
- τήρηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που ορίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών ή στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα ή στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων, ιδίως δε των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της εν λόγω Ευρωπαϊκής Σύμβασης·
- απουσία απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης των πολιτών τους σε τρίτες χώρες όπου, μεταξύ άλλων, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να υποβληθούν σε θανατική ποινή, βασανιστήρια, δίωξη ή άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, ή όπου οι ζωές ή όπου η ελευθερία τους θα απειλούνταν λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, σεξουαλικού προσανατολισμού, συμμετοχής σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων, ή από όπου υπάρχει σοβαρός κίνδυνος απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης σε άλλη τρίτη χώρα·
- πρόβλεψη μηχανισμού πραγματικής προσφυγής κατά των παραβιάσεων των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Σκοπός της πρότασης είναι να ενισχυθεί η πρακτική εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής ως ουσιαστικού εργαλείου για την υποστήριξη της ταχείας εξέτασης των αιτήσεων που είναι πιθανόν να κριθούν αβάσιμες.

Το γεγονός ότι τρίτη χώρα περιλαμβάνεται σε κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής, είτε σε ενωσιακό είτε σε εθνικό επίπεδο, δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτη εγγύηση ασφάλειας για όλους τους υπηκόους της εν λόγω χώρας. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής μόνον όταν ο αιτών δεν μπορεί να παράσχει στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση του, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης, και υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών έχει την ιθαγένεια της εν λόγω χώρας ή είναι ανιθαγενής και είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του στη χώρα αυτή.

Ενώ τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να εφαρμόζουν ή να θεσπίζουν νομοθεσία που να επιτρέπει τον εθνικό χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής, πέραν όσων χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, η θέσπιση τέτοιου κοινού χαρακτηρισμού σε επίπεδο Ένωσης αναμένεται να διασφαλίζει την ομοιόμορφη εφαρμογή της έννοιας από όλα τα κράτη μέλη σε σχέση με τους αιτούντες των οποίων οι χώρες καταγωγής χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς σε επίπεδο Ένωσης. Αυτό αναμένεται να διευκολύνει τη σύγκλιση ως προς την εξέταση των αιτήσεων και τις συναφείς διαδικασίες, αποτρέποντας έτσι παράλληλα τις μη επιτρεπόμενες μετακινήσεις των αιτούντων διεθνή προστασία.

Επιπλέον, ο κανονισμός για τη διαδικασία ασύλου θεσπίζει επίσης **πρόσθετα εργαλεία που βοηθούν τα κράτη μέλη να διαχειρίζονται αποτελεσματικότερα τις αιτήσεις ασύλου.**

Πρώτον, θεσπίζει **νέο λόγο για την εφαρμογή ταχείας διαδικασίας και διαδικασίας στα σύνορα με βάση ένα όριο 20 % σε επίπεδο ΕΕ για το ποσοστό αναγνώρισης** σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ι) και το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο ε) του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου. Αυτό το ποσοστό αναγνώρισης αναφέρεται στο ποσοστό αιτούντων συγκεκριμένης ιθαγένειας στους οποίους χορηγείται διεθνής προστασία σε ολόκληρη την ΕΕ. Εάν το εν λόγω ποσοστό είναι 20 % ή χαμηλότερο, αυτό αποτελεί ένδειξη ότι οι αιτήσεις από την εν λόγω ιθαγένεια είναι πιθανόν να κριθούν αβάσιμες. Στόχος του είναι να προσφέρει στα κράτη μέλη ένα πρόσθετο ευέλικτο εργαλείο όταν χειρίζονται ορισμένες αιτήσεις διεθνούς προστασίας οι οποίες είναι πιθανόν να είναι αβάσιμες. Με τον τρόπο αυτό, τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να προσαρμόζονται στις αλλαγές των μεταναστευτικών ροών με ευέλικτο τρόπο και να διεκπεραιώνουν ταχύτερα πιθανώς αβάσιμες αιτήσεις.

Δεύτερον, το άρθρο 59 παράγραφος 2 και το άρθρο 61 παράγραφος 2 του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου επιτρέπουν τον χαρακτηρισμό, αντίστοιχα, **ασφαλών τρίτων χωρών και ασφαλών χωρών καταγωγής με εξαιρέσεις**, ώστε να παρέχεται στα κράτη μέλη μεγαλύτερη ευελιξία όσον αφορά τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής των αξιολογήσεων ασφάλειας με την εξαίρεση συγκεκριμένων περιοχών ή σαφώς αναγνωρίσιμων κατηγοριών προσώπων. Από κοινού, οι διατάξεις αυτές προσφέρουν μέσα για την αποτελεσματική διαχείριση πιθανόν αβάσιμων αιτήσεων, διατηρώντας παράλληλα τις αναγκαίες νομικές εγγυήσεις.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, τα εργαλεία αυτά θα συμβάλουν στην αντιμετώπιση ορισμένων από τις προκλήσεις που έχουν προκύψει στην πράξη όσον αφορά την εφαρμογή των εννοιών της «ασφαλούς τρίτης χώρας» και της «ασφαλούς χώρας καταγωγής». Ωστόσο, δεδομένου ότι επί του παρόντος προβλέπεται να αρχίσουν να εφαρμόζονται μόλις τον Ιούνιο του 2026, η καθυστερημένη εφαρμογή τους δημιουργεί κενό για τα κράτη μέλη που αναζητούν άμεσες, αποτελεσματικές λύσεις στις διαδικαστικές προκλήσεις κατά τη διαχείριση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

Υπό το πρίσμα αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι η επίσπευση της εφαρμογής τους μέσω στοχευμένης τροποποίησης του ισχύοντος κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου θα προσφέρει στα κράτη μέλη τα αναγκαία νομικά και διαδικαστικά μέσα για την εφαρμογή των εννοιών της «ασφαλούς τρίτης χώρας» και της «ασφαλούς χώρας καταγωγής» με αποτελεσματικότερο τρόπο. Επιπλέον, θα δώσει ήδη στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να εφαρμόζουν τον νέο λόγο για την ταχεία διαδικασία και τη διαδικασία στα σύνορα (δηλαδή τις χώρες με χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης), ώστε να μπορούν να προσαρμόζονται και να αντιδρούν γρήγορα σε τυχόν αλλαγές στις μεταναστευτικές ροές. Θα προσφέρει επίσης ένα ακόμη εργαλείο για την αποτελεσματική και ταχεία επεξεργασία των αιτήσεων ασύλου που είναι πιθανόν να κριθούν αβάσιμες. Η διασφάλιση της έγκαιρης εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων θα ενισχύσει επίσης τη συνοχή μεταξύ των κρατών μελών, μειώνοντας τις αποκλίσεις στις εθνικές πρακτικές και τους κινδύνους δικαστικών διαφορών. Με την επίσπευση της εφαρμογής τους, τα κράτη μέλη θα εφοδιαστούν με πρόσθετα εργαλεία για τον εξορθολογισμό της επεξεργασίας αιτήσεων ασύλου.

Ως εκ τούτου, η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στην επίσπευση της εφαρμογής των διατάξεων του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου που καθιστά δυνατή, στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα ή της ταχείας διαδικασίας, την επεξεργασία των αιτήσεων που υποβάλλονται από αιτούντες με ιθαγένεια τρίτης χώρας για την οποία το ποσοστό των αποφάσεων, σε επίπεδο ΕΕ, που λαμβάνουν οι αποφαινόμενες αρχές για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας είναι 20 % ή χαμηλότερο. Επιπλέον, η πρόταση αποσκοπεί στην επίσπευση της εφαρμογής των

διατάξεων του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου οι οποίες επιτρέπουν τον χαρακτηρισμό ασφαλών τρίτων χωρών και ασφαλών χωρών καταγωγής με εξαιρέσεις (άρθρο 59 παράγραφος 2 και άρθρο 61 παράγραφος 2), ώστε τα κράτη μέλη να έχουν μεγαλύτερη ευελιξία να το πράττουν σε εθνικό επίπεδο, εφόσον το επιθυμούν.

Διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της παρούσας πρότασης

Κατόπιν αιτήματος των υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο καθόρισε μεθοδολογία για την υποστήριξη του προσδιορισμού των χωρών που θα μπορούσαν δυνητικά να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των υποψήφιων προς ένταξη στην ΕΕ χωρών και ενός δυνάμει υποψήφιου μέλους· των χωρών καταγωγής που δημιουργούν σημαντικό όγκο υποθέσεων ασύλου στην ΕΕ με ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ 5 % ή χαμηλότερο· των χωρών οι οποίες απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης και δημιουργούν σημαντικό όγκο υποθέσεων ασύλου στην ΕΕ με ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ 5 % ή χαμηλότερο· των χωρών που περιλαμβάνονται στους υφιστάμενους καταλόγους ασφαλών χωρών καταγωγής των κρατών μελών.

Με βάση τη μεθοδολογία αυτή, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από τον Οργανισμό να προετοιμάσει τις πληροφορίες σχετικά με τις χώρες καταγωγής προς υποστήριξη της αξιολόγησης της Επιτροπής.

Οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τον Οργανισμό βασίζονται σε διάφορες πηγές, οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων: εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων για τη διεύρυνση της ΕΕ· εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης· εκθέσεις των οργανισμών της ΕΕ (όπως ο Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ)· εκθέσεις της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλων διεθνών οργανισμών (π.χ. Συμβούλιο της Ευρώπης, Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα) και μη κυβερνητικών οργανώσεων· πολιτικές αναλύσεις από δεξαμενές σκέψης σε θέματα πολιτικής και διεθνών σχέσεων· εξακριβωμένα άρθρα σε ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης· άρθρα σε εφημερίδες, καθώς και εθνική νομοθεσία στις οικείες χώρες.

Με τη συνδρομή του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο και σε διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν υφίσταται, εν γένει, κίνδυνος δίωξης ή σοβαρής βλάβης, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, στο Μπανγκλαντές, την Κολομβία, την Αίγυπτο, την Ινδία, το Μαρόκο και την Τυνησία, καθώς και στο δυνάμει υποψήφιο μέλος της ΕΕ Κόσοβο¹, όπως φαίνεται από τα πολύ χαμηλά ποσοστά αναγνώρισης, οι εν λόγω τρίτες χώρες μπορούν να χαρακτηριστούν ασφαλείς χώρες καταγωγής. Ωστόσο, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στους αιτούντες οι οποίοι ενδέχεται να έχουν βάσιμο φόβο δίωξης ή αντιμετωπίζουν πραγματικό κίνδυνο να υποστούν σοβαρή βλάβη.

Επιπλέον, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι χώρες στις οποίες έχει χορηγηθεί το καθεστώς των υποψήφιων προς ένταξη στην ΕΕ χωρών μπορούν να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής κατά την έννοια του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου, εκτός εάν συντρέχουν ορισμένες ειδικές περιστάσεις. Ωστόσο, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη

¹ Η ονομασία αυτή χρησιμοποιείται με την επιφύλαξη των θέσεων ως προς το καθεστώς και συνάδει με την απόφαση 1244/1999 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τη γνώμη του Διεθνούς Δικαστηρίου σχετικά με τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσόβου.

προσοχή στους αιτούντες οι οποίοι ενδέχεται να έχουν βάσιμο φόβο δίωξης ή αντιμετωπίζουν πραγματικό κίνδυνο να υποστούν σοβαρή βλάβη.

Η παρούσα πρόταση δεν θίγει τον πιθανό μελλοντικό χαρακτηρισμό άλλων τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου.

Τρίτες χώρες που μπορούν να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης

Υποψήφιες χώρες

Όσον αφορά τις χώρες στις οποίες έχει χορηγηθεί το **καθεστώς υποψήφιας προς ένταξη στην ΕΕ χώρας**, το άρθρο 49 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει τους όρους και τις αρχές που πρέπει να πληροί οποιαδήποτε χώρα η οποία επιθυμεί να ενταχθεί στην ΕΕ.

Τα κριτήρια αυτά (στο εξής: κριτήρια της Κοπεγχάγης) καθορίστηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης το 1993 και ενισχύθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Μαδρίτης το 1995.

Πρόκειται για τα εξής:

- σταθερότητα των θεσμών που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα δικαιώματα του ανθρώπου, καθώς και τον σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων·
- λειτουργική οικονομία της αγοράς και ικανότητα αντιμετώπισης της ανταγωνιστικής πίεσης και των δυνάμεων της αγοράς εντός της ΕΕ·
- ικανότητα ανάληψης των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους, συμπεριλαμβανομένης της ικανότητας αποτελεσματικής εφαρμογής των κανόνων, προτύπων και πολιτικών που συνιστούν το σύνολο της νομοθεσίας της ΕΕ (στο εξής: κεκτημένο), καθώς και της προσήλωσης στους στόχους της πολιτικής, οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

Το καθεστώς «υποψήφιας χώρας» χορηγείται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο βάσει γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία συντάσσεται κατόπιν υποβολής της αίτησης προσχώρησης της χώρας στην ΕΕ.

Όσον αφορά, ειδικότερα, τα πολιτικά κριτήρια προσχώρησης στην ΕΕ, διαπιστώθηκε ότι οι υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ χώρες έχουν σημειώσει πρόοδο προς την επίτευξη της σταθερότητας των θεσμών που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα δικαιώματα του ανθρώπου, καθώς και τον σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων.

Ως εκ τούτου, οι χώρες στις οποίες έχει χορηγηθεί το καθεστώς των υποψήφιων προς ένταξη στην ΕΕ χωρών μπορούν να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής κατά την έννοια του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου. Ωστόσο, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσχώρησης, η κατάσταση στην υποψήφια χώρα μπορεί να εξελιχθεί σε βαθμό που να μη δικαιολογείται πλέον ο χαρακτηρισμός της χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής. Αυτό μπορεί να ισχύει στην περίπτωση που:

- υπάρχει αδιάκριτη άσκηση βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης στη χώρα·
- έχουν ληφθεί περιοριστικά μέτρα κατά την έννοια του τίτλου IV του πέμπτου μέρους της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω των ενεργειών της χώρας·

- ή το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ που αφορά τους αιτούντες από τη συγκεκριμένη χώρα είναι υψηλότερο από 20 %, το οποίο συνιστά λόγο εφαρμογής της ταχείας διαδικασίας ή της διαδικασίας ασύλου στα σύνορα, δεδομένου ότι, σε περίπτωση υψηλότερου ποσοστού, δεν θα υπήρχε καμία ένδειξη ότι οι αιτήσεις είναι πιθανόν να είναι αβάσιμες σύμφωνα με τους λόγους επιτάχυνσης που ορίζονται στον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου.

Δυνάμει υποψήφιο μέλος της ΕΕ

Όσον αφορά το **Κόσοβο**, σύμφωνα με τις πληροφορίες του EUAA, 16 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Κόσοβο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ για τους αιτούντες από το Κόσοβο ήταν 5 %. Το Κόσοβο είναι δυνάμει υποψήφιο μέλος της ΕΕ.

Το σύνταγμα του Κοσόβου ενσωματώνει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Κόσοβο έχει υποβάλει αίτηση προσχώρησης στην ΕΕ και προωθεί μεταρρυθμίσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας του δικαστικού συστήματος και την ενίσχυση της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων· το σχετικό νομικό πλαίσιο συνάδει με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Εν γένει, το νομικό πλαίσιο εγγυάται την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και συνάδει με τα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Το Κόσοβο είναι πολυκομματική κοινοβουλευτική αντιπροσωπευτική δημοκρατία με διάκριση των εξουσιών μεταξύ των νομοθετικών, εκτελεστικών και δικαστικών οργάνων. Η ανεξαρτησία και η αμεροληψία του δικαστικού σώματος και της εισαγγελικής αρχής διασφαλίζονται από το σύνταγμα και το δίκαιο. Η νομοθεσία πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να αντιμετωπιστούν οι εναπομένουσες προκλήσεις όσον αφορά την ανεξαρτησία, την ακεραιότητα και τη λογοδοσία του δικαστικού σώματος. Το Κόσοβο εφαρμόζει στρατηγική σχετικά με το κράτος δικαίου για την περίοδο 2021-2026.

Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Κοσόβου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης.

Δεν υφίστανται διώξεις στο Κόσοβο κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν περιπτώσεις επιθέσεων και απειλών κατά δημοσιογράφων. Επιπλέον, μολονότι το νομικό, πολιτικό και θεσμικό πλαίσιο που αφορά την έμφυλη βία συνάδει με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, η εφαρμογή του παραμένει ανομοιόμορφη.

Δεν υπάρχει πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης στο Κόσοβο, όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Στο εθνικό δίκαιο δεν προβλέπεται η θανατική ποινή, και οι αρχές του Κοσόβου επιδεικνύουν προσήλωση στην πρόληψη των βασανιστηρίων και της κακομεταχείρισης.

Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο πληθυσμός του Κοσόβου δεν αντιμετωπίζει διώξεις ή πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, όπως αποδεικνύεται τόσο από την ανωτέρω ανάλυση όσο και από το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης, και ότι, ως εκ τούτου, η χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.

Άλλες χώρες καταγωγής

Όσον αφορά το **Μπανγκλαντές**, σύμφωνα με τις πληροφορίες του EUAA, 6 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Μπανγκλαντές ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ για τους αιτούντες από το Μπανγκλαντές ήταν 4 %.

Η χώρα έχει κυρώσει ορισμένες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (ΕΠΒ), καθώς και του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (ICCPR).

Το Μπανγκλαντές διανύει περίοδο πολιτικής μετάβασης από ένα καταπιεστικό σύστημα το οποίο χαρακτηρίζεται από συχνές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· η διαδικασία αυτή βρίσκεται σε εξέλιξη. Το πολίτευμα της χώρας είναι κοινοβουλευτική δημοκρατία με σύνταγμα, το οποίο προβλέπει τη διάκριση των εξουσιών μεταξύ της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας. Η προηγούμενη κυβέρνηση εκδιώχθηκε από την εξουσία μετά από μαζικές διαμαρτυρίες που πραγματοποιήθηκαν σε εθνικό επίπεδο τον Ιούλιο και στις αρχές Αυγούστου του 2024. Στις 8 Αυγούστου 2024 συγκροτήθηκε μεταβατική κυβέρνηση, υπό την ηγεσία του βραβευθέντος με Νόμπελ Ειρήνης Muhammad Yunus. Πρωταρχικό καθήκον της είναι η διοργάνωση νέων εκλογών, οι οποίες προβλέπεται να διεξαχθούν στο τέλος του 2025 ή στις αρχές του 2026, καθώς και η έναρξη των εργασιών για εκτεταμένες μεταρρυθμίσεις με σκοπό την αποκατάσταση των δημοκρατικών θεσμών. Έχουν συσταθεί δέκα επιτροπές μεταρρυθμίσεων, μεταξύ άλλων για τα δικαιώματα των γυναικών, οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την υποβολή προτάσεων για τη μεταρρύθμιση του συντάγματος, της αστυνομίας, του δικαστικού συστήματος, της εκλογικής επιτροπής και της δημόσιας διοίκησης, καθώς και για την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Το Μπανγκλαντές καταβάλλει μακρόχρονες προσπάθειες για την υποδοχή σχεδόν ενός εκατομμυρίου προσφύγων Ροχίνγκια από τη Μιανμάρ, παρά τις διαρκείς προκλήσεις που αντιμετωπίζει, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών δυσχερειών του πληθυσμού γενικότερα. Το Μπανγκλαντές σημειώνει σημαντική πρόοδο ως προς την ενίσχυση της πολιτικής σταθερότητας και της δημοκρατικής διακυβέρνησης, μέσω μεταρρυθμίσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη. Οι προσπάθειες για την ενίσχυση της ελευθερίας της έκφρασης και της ελευθερίας του Τύπου σημειώνουν επίσης πρόοδο, με σημαντικό επίτευγμα την κατάργηση του νόμου για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο. Μολονότι εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένες προκλήσεις, υπάρχει σαφής δέσμευση για την προώθηση μιας πιο ανοικτής κοινωνίας των πολιτών.

Η ΕΕ είναι η μεγαλύτερη εξαγωγική αγορά του Μπανγκλαντές, χάρη στις εμπορικές προτιμήσεις του καθεστώτος «Όλα εκτός από όπλα» (OEO) και στην εξαιρετικά ανταγωνιστική βιομηχανία ένδυσης του Μπανγκλαντές, η οποία έχει αποτελέσει βασικό στοιχείο της θετικής ανάπτυξης της οικονομίας τα τελευταία έτη και έχει συμβάλει στη μείωση της φτώχειας, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πραγματικά αναπτυξιακά οφέλη για τον πληθυσμό όσον αφορά την εκπαίδευση και την υγεία. Η ΕΕ διεξάγει με το Μπανγκλαντές ενεργό διάλογο σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα εργασιακά δικαιώματα και τα κλιματικά ζητήματα. Η ΕΕ είναι έτοιμη να στηρίξει και να πλαισιώσει μια δημοκρατική, ειρηνική και συμπεριληπτική διαδικασία μετάβασης. Το 2023 ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις για τη σύναψη συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας.

Όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, οι επιτροπές που έχουν συσταθεί από τη μεταβατική κυβέρνηση είναι επιφορτισμένες με τη συγκέντρωση ιδεών για μεταρρυθμίσεις του δικαστικού συστήματος, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη μείωση των δικαστικών εξόδων και των εκκρεμών υποθέσεων. Αυτές οι θετικές εξελίξεις δεν έχουν αποφέρει ακόμη σημαντικά αποτελέσματα, καθώς αναφέρεται ότι τα δικαστήρια αντιμετωπίζουν προβλήματα διαχείρισης φόρτου εργασίας λόγω της μεγάλης συσσώρευσης εκκρεμών υποθέσεων, των καθυστερήσεων στην εκδίκαση των υποθέσεων και της έλλειψης ψηφιακών υποδομών· θεωρείται επίσης ότι η διαφθορά αποτελεί σημαντικό εμπόδιο για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Μπανγκλαντές σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, διώξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Το Μπανγκλαντές έχει επιδείξει προσήλωση στην προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων διασφαλίζοντας ότι οι πολίτες του δεν απελαύνονται, δεν απομακρύνονται ούτε εκδίδονται σε χώρες όπου θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν θανατική ποινή, βασανιστήρια, διώξεις ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση.

Εξακολουθούν να υπάρχουν προκλήσεις σχετικά με την κατάσταση των προσφύγων Ροχίνγκια, συμπεριλαμβανομένων των περιστατικών επιστροφής προσφύγων Ροχίνγκια στην πολιτεία Rakhine της Μιανμάρ, ενώ μόνο η βελτίωση της κατάστασης στη Μιανμάρ θα μπορούσε να δημιουργήσει τις συνθήκες που θα επέτρεπαν στους Ροχίνγκια να επιστρέψουν με οικειοθελή, ασφαλή, βιώσιμο και αξιοπρεπή τρόπο. Ωστόσο, συνεχίζονται οι προσπάθειες για την αντιμετώπιση των ζητημάτων αυτών σε συνεργασία με διεθνείς εταίρους.

Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Το σύνταγμα του Μπανγκλαντές εγγυάται τη θρησκευτική ελευθερία και απαγορεύει την εισαγωγή διακρίσεων λόγω θρησκείας, φυλής, κάστας ή τόπου γέννησης. Η κυβέρνηση εξακολουθεί να καταβάλλει προσπάθειες για την προώθηση μιας κοινωνίας χωρίς αποκλεισμούς, ενώ τα συμβάντα που θίγουν τις αυτόχθονες και θρησκευτικές μειονότητες εξακολουθούν να είναι σποραδικά. Οι μουσουλμάνοι Αχμαντίγια και οι χριστιανικές μειονότητες, οι ινδουιστές και άλλες μειονότητες βιώνουν ενίοτε εντάσεις, αλλά συνεχίζονται οι προσπάθειες για την ενίσχυση των μέσων νομικής προστασίας και την προώθηση της ανεκτικότητας.

Το Μπανγκλαντές έχει σημειώσει πρόοδο όσον αφορά την προώθηση της ισότητας των φύλων και την καταπολέμηση των διακρίσεων. Η ευαισθητοποίηση σχετικά με τη διαφορετικότητα και τη συμπερίληψη αυξάνεται σταδιακά, παρότι τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ εξακολουθούν να βρίσκονται αντιμέτωπα με διακρίσεις και περιστατικά παρενόχλησης. Διεξάγονται ολόένα και περισσότερες συζητήσεις σχετικά με την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών υποστηρίζουν ενεργά τη θέσπιση πιο συμπεριληπτικών πολιτικών, παρότι η ομοφυλοφιλική συμπεριφορά εξακολουθεί να διώκεται ποινικά.

Το Μπανγκλαντές έχει κυρώσει τη σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών. Έχει θεσπίσει επίσης εθνικό σχέδιο δράσης για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών και των παιδιών (2018-2030), ενώ και το παράγωγο δίκαιο του Μπανγκλαντές περιλαμβάνει διάφορους νόμους για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων μορφών βίας κατά των γυναικών. Η έμφυλη βία εξακολουθεί να αποτελεί ευρέως διαδεδομένο φαινόμενο στη χώρα, με περιστατικά σεξουαλικής παρενόχλησης σε χώρους εργασίας και σχολεία.

Οι πρόσφυγες Ροχίνγκια λαμβάνουν ανθρωπιστική στήριξη, συμπεριλαμβανομένης της παροχής στέγης και βασικών υπηρεσιών, σε καταυλισμούς. Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν προκλήσεις, δεδομένου ότι το Μπανγκλαντές δεν έχει υπογράψει τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, με αποτέλεσμα οι πρόσφυγες Ροχίνγκια να αντιμετωπίζουν περιορισμούς όσον αφορά τη μετακίνησή τους και την πρόσβασή τους στην τυπική εκπαίδευση και την απασχόληση. Οι αρχές συνεργάζονται με διεθνείς εταίρους για την ενίσχυση των μέτρων προστασίας, τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αντιμετώπιση ζητημάτων ασφάλειας στους καταυλισμούς. Επιπλέον, η συνεργασία με ανθρωπιστικές οργανώσεις αποσκοπεί στη βελτίωση των ευκαιριών για αυτάρκεια και μακροπρόθεσμη σταθερότητα.

Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Μολονότι στο Μπανγκλαντές εξακολουθεί να ισχύει η θανατική ποινή και η χώρα δεν έχει υπογράψει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, σκοπός του οποίου είναι η κατάργηση της θανατικής ποινής, οι θανατικές ποινές που επιβάλλονται εκτελούνται σπανίως. Επιπλέον, το Μπανγκλαντές απέιχε από την τελευταία ψηφοφορία για τη θανατική ποινή στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στάση που αντικατοπτρίζει τη δέσμευσή του στο πλαίσιο των παγκόσμιων συζητήσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το Μπανγκλαντές έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Υπήρξαν αναφορές για βασανιστήρια και κακομεταχείριση κρατουμένων από τις αρχές επιβολής του νόμου και από τον στρατό υπό την προηγούμενη κυβέρνηση. Το Μπανγκλαντές παραμένει μια ειρηνική χώρα. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στο Μπανγκλαντές και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Παρότι εξακολουθεί να υφίσταται εξέγερση μικρής κλίμακας στην περιοχή Chittagong Hill Tracts, διατηρείται σε τοπικό επίπεδο και δεν ενέχει ευρύτερο κίνδυνο για την ασφάλεια. Η κυβέρνηση συνεχίζει να διεξάγει διάλογο και να σχεδιάζει πρωτοβουλίες για την προώθηση της σταθερότητας στην περιοχή.

Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο πληθυσμός του Μπανγκλαντές δεν υφίσταται, εν γένει, διώξεις ούτε αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, υπό το πρίσμα της ανωτέρω ανάλυσης και όπως αποδεικνύεται επίσης από το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ. Επομένως, το Μπανγκλαντές μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής χώρα καταγωγής. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των ειδικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν ορισμένες ομάδες στη χώρα, οι οποίες ενδέχεται να χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής.

Όσον αφορά την **Κολομβία**, σύμφωνα με τις πληροφορίες του EUAA, κανένα κράτος μέλος δεν χαρακτηρίζει επί του παρόντος την Κολομβία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ για τους αιτούντες από την Κολομβία ήταν 5 %.

Η χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (ΕΠΒ), καθώς και του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (ICCPR).

Η Κολομβία είναι ομοσπονδιακή δημοκρατία με πολίτευμα την αντιπροσωπευτική δημοκρατία και διάκριση εξουσιών μεταξύ της εκτελεστικής, της νομοθετικής και της δικαστικής εξουσίας. Το σύνταγμα του 1991 και η επακόλουθη νομολογία του συνταγματικού δικαστηρίου προβλέπουν ισχυρές εγγυήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Επίσης, το δικαστήριο έχει επανειλημμένα κηρύξει καταστάσεις αντισυνταγματικότητας σε ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προστασίας του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης ειδικής απόφασης για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τον Δεκέμβριο του 2023.

Η Κολομβία διαθέτει επίσης σειρά πολιτικών, μηχανισμών και νόμων για την πρόληψη της κακοποιητικής συμπεριφοράς σε βάρος συγκεκριμένων τύπων στοχευόμενων προσώπων — όπως υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πρώην μαχητές και άλλα άτομα που διατρέχουν κίνδυνο— και για τη βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη.

Δεν υπάρχουν ενδείξεις ευρέως διαδεδομένων περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Κολομβίας σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δώξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης.

Η Κολομβία περιγράφεται ως παγκόσμιος ηγέτης όσον αφορά την ανταπόκρισή της στην πρωτοφανή μετανάστευση εκατομμυρίων πολιτών της Βενεζουέλας μέσω των συνόρων της και έχει θέσει νέα πρότυπα για την ενσωμάτωση μεγάλων πληθυσμιακών ροών σε καταστάσεις αναγκαστικού εκτοπισμού.

Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ προστατεύονται νομικά, αλλά συχνά στοχοποιούνται λόγω κοινωνικών διακρίσεων. Η Κολομβία έχει θεωρηθεί πρωτοπόρος στην προστασία των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με τη δημιουργία ενός προγράμματος προστασίας το 1997. Υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κοινωνικοί ηγέτες και υπερασπιστές του περιβάλλοντος έχουν υπάρξει θύματα δολοφονιών, απειλών και στιγματισμού. Δημοσιογράφοι έχουν υποστεί εκφοβισμό, βία και αντίποινα για το έργο τους. Οι περισσότερες επιθέσεις συνέβησαν κυρίως στα διαμερίσματα Antioquia, Arauca και Cauca. Αντιμέτωπη με αυτές τις προκλήσεις, η κυβέρνηση κατέβαλε συντονισμένες προσπάθειες για την αντιμετώπιση της βίας.

Στην Κολομβία δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Η θανατική ποινή απαγορεύεται από το σύνταγμα της Κολομβίας. Το νομικό πλαίσιο που απαγορεύει τα βασανιστήρια και την απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία συνάδει με τα διεθνή πρότυπα.

Όσον αφορά την ύπαρξη απειλής λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης, υπάρχουν ένοπλες ομάδες που εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται και να επεκτείνουν την παρουσία τους σε ολόκληρη τη χώρα. Οι περιοχές που πλήττονται περισσότερο από τη βία είναι συνήθως εκείνες που ελέγχονταν στον παρελθόν από την FARC (Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις της Κολομβίας) και όπου πόροι όπως οι καλλιέργειες κοκοφοίνικα και η παράνομη εξόρυξη αποτελούν αντικείμενο συγκρούσεων. Η Αποστολή Εξακρίβωσης των Ηνωμένων Εθνών στην Κολομβία αναφέρει ότι οι ένοπλες συγκρούσεις επικεντρώνονται σε περιοχές που πλήττονταν ανέκαθεν από φαινόμενα βίας, όπως οι αγροτικές περιοχές Antioquia, Arauca, νότιο Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, Guaviare, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo και Valle del Cauca.

Δεδομένου ότι ο πραγματικός κίνδυνος δώξης και σοβαρής βλάβης φαίνεται να επικεντρώνεται σε συγκεκριμένες αγροτικές περιοχές των περιφερειών της Κολομβίας, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών θα πρέπει, σύμφωνα με την υποχρέωση που υπέχουν δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου, να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή, αφενός στο αν οι αιτούντες από την Κολομβία δεν χρήζουν διεθνούς προστασίας, διότι μπορούν να ταξιδέψουν νόμιμα και με ασφάλεια και να γίνουν δεκτοί σε τμήμα της Κολομβίας όπου υπάρχει η εύλογη προσδοκία ότι μπορούν να εγκατασταθούν, και αφετέρου, αν στο εν λόγω τμήμα της χώρας, οι αιτούντες δεν έχουν βάσιμο φόβο δώξης ούτε αντιμετωπίζουν πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης· ή έχουν πρόσβαση σε αποτελεσματική και μη προσωρινή προστασία κατά της δώξης ή της σοβαρής βλάβης.

Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο πληθυσμός της Κολομβίας δεν υφίσταται, εν γένει, διώξεις ούτε αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, υπό το πρίσμα της ανωτέρω ανάλυσης και όπως αποδεικνύεται επίσης από το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ. Επομένως, η Κολομβία μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής χώρα καταγωγής. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των ειδικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν ορισμένες ομάδες στη χώρα, οι οποίες ενδέχεται να χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής.

Όσον αφορά την **Αίγυπτο**, σύμφωνα με τις πληροφορίες του EUAA, 6 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Αίγυπτο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ για τους αιτούντες από την Αίγυπτο ήταν 4 %.

Η χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (ΕΠΒ) και του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (ICCPR), αλλά δεν έχει προσχωρήσει ακόμη στη διεθνή σύμβαση για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση. Η χώρα φιλοξενεί αρκετά εκατομμύρια προσφύγων και αιτούντων άσυλο, κατάσταση η οποία επιδεινώθηκε με την όξυνση της σύγκρουσης στο Σουδάν. Η Αίγυπτος θέσπισε πρόσφατα νέο νόμο για το άσυλο και συνεργάζεται με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες με σκοπό την προετοιμασία της για την εφαρμογή του.

Το σύνταγμα της Αιγύπτου ορίζει τη χώρα ως λαϊκή δημοκρατία, όπου ο πρόεδρος κατέχει ταυτόχρονα το αξίωμα του αρχηγού κράτους και του επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας. Το 2021 η Αίγυπτος κατάργησε την κατάσταση έκτακτης ανάγκης (εκτός από κάποιες περιοχές στο Σινά).

Όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, το σύνταγμα της Αιγύπτου προβλέπει την ανεξαρτησία, την ασυλία και την αμεροληψία του δικαστικού σώματος. Μετά την άρση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης το 2021 έχουν αρχίσει να λειτουργούν τακτικοί δικαστικοί μηχανισμοί. Ωστόσο, οι αρχές εξακολουθούν να χρησιμοποιούν έκτακτα δικαστήρια και στρατοδικεία για τη δίωξη ατόμων δυνάμει γενικών διατάξεων της αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας και άλλων νόμων.

Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Αιγύπτου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης.

Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Το σύνταγμα αναγνωρίζει τον χριστιανισμό, τον ισλαμισμό και τον ιουδαϊσμό και επιβεβαιώνει ότι οι πολίτες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, καθώς και όσον αφορά τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις βασικές υποχρεώσεις τους χωρίς διακρίσεις, για παράδειγμα, λόγω θρησκείας ή φύλου. Οι διακρίσεις και η υποκίνηση μίσους είναι εγκλήματα που τιμωρούνται από τον νόμο. Ωστόσο, ορισμένα μέλη θρησκευτικών ομάδων ενδέχεται να υφίστανται διακρίσεις στην πράξη. Υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πολιτικοί ακτιβιστές και αντιφρονούντες ενδέχεται να αντιμετωπίζουν αυθαίρετες συλλήψεις και βασανιστήρια, ενώ μπορεί και να στοχοποιούνται με μέτρα όπως οι ταξιδιωτικοί περιορισμοί και η δέσμευση περιουσιακών στοιχείων. Η συναινετική ομοφυλοφιλική συμπεριφορά δεν διώκεται ρητά στην Αίγυπτο, ωστόσο η κατάσταση για τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ εξακολουθεί να αποτελεί πρόκληση.

Η Αίγυπτος εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σημαντικές προκλήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδίως όσον αφορά την προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών, τη διακυβέρνηση και το κράτος δικαίου. Ωστόσο, τα τελευταία έτη η πολιτική ηγεσία στην Αίγυπτο έχει λάβει μέτρα τα οποία δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στη σημασία του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κατάργησε την κατάσταση έκτακτης ανάγκης (εκτός από κάποιες περιοχές στο Σινά), εξέδωσε την πρώτη εθνική στρατηγική για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην ιστορία της χώρας, επαναδρομολόγησε την Προεδρική Επιτροπή Αμνηστίας, απελευθερώνοντας πολιτικούς κρατούμενους, και ξεκίνησε εθνικό διάλογο. Η Αίγυπτος έχει εντείνει τη συνεργασία της με την ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, μεταξύ άλλων μέσω επαφών με τον Ειδικό Εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Αίγυπτος συμμετέχει σε διεθνή

φόρουμ και συνεργάζεται με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στο πλαίσιο ενός χρηματοδοτούμενου από την ΕΕ έργου που αποσκοπεί στη δημιουργία εταιρικής σχέσης ΕΕ-ΟΗΕ, μέσω συνεργειών για την ενίσχυση της νοοτροπίας σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Αίγυπτο.

Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Η Αίγυπτος έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Ωστόσο, η θανατική ποινή εξακολουθεί να ισχύει στην Αίγυπτο βάσει του ποινικού κώδικα και των στρατιωτικών νόμων, και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις εφαρμόζεται και στην πράξη. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Αίγυπτο και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.

Για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, η Αίγυπτος έχει δηλώσει στην εθνική στρατηγική της για τα ανθρώπινα δικαιώματα την πρόθεσή της να μεταρρυθμίσει τον νόμο για την προσωρινή κράτηση, να βελτιώσει τις συνθήκες κράτησης, να περιορίσει τον αριθμό των εγκλημάτων που τιμωρούνται με θανατική ποινή και να ενισχύσει τη νοοτροπία σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλους τους κυβερνητικούς θεσμούς. Η αποτελεσματική εφαρμογή είναι απαραίτητη, δεδομένου ότι μέχρι στιγμής έχει σημειωθεί πρόοδος στο θεσμικό σκέλος.

Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο πληθυσμός της Αιγύπτου δεν υφίσταται, εν γένει, διώξεις ούτε αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, υπό το πρίσμα της ανωτέρω ανάλυσης και όπως αποδεικνύεται επίσης από το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ. Επομένως, η Αίγυπτος μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής χώρα καταγωγής. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των ειδικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν ορισμένες ομάδες στη χώρα, οι οποίες ενδέχεται να χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής.

Όσον αφορά την **Ινδία**, σύμφωνα με τις πληροφορίες του ΕΥΑΑ, 9 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Ινδία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ για τους αιτούντες από την Ινδία ήταν 2 %.

Η χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (ΕΠΒ), καθώς και του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (ICCPR).

Η Ινδία είναι συνταγματική δημοκρατία με κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης. Όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, το ινδικό δικαστικό σώμα είναι σε μεγάλο βαθμό λειτουργικό και ανεξάρτητο από τη νομοθετική και την εκτελεστική εξουσία. Επιπλέον, οι παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων μπορούν να διερευνώνται και να εξετάζονται, δυνάμει του νόμου για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, από ανεξάρτητο φορέα —την Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία λογοδοτεί στο ινδικό κοινοβούλιο.

Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Ινδίας σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης.

Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Αναφέρεται ότι δημοσιογράφοι, υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ακτιβιστές που εργάζονται για την καταπολέμηση της διαφθοράς υφίστανται σωματική και διαδικτυακή παρενόχληση και επιθέσεις.

Η θρησκευτική ελευθερία και η ελευθερία των πεποιθήσεων αποτελούν κατοχυρωμένο συνταγματικό δικαίωμα. Εξακολουθούν να υπάρχουν προκλήσεις για τις μουσουλμανικές και χριστιανικές κοινότητες που βρίσκονται αντιμέτωπες με διακρίσεις και περιστατικά βίας μεταξύ θρησκευτικών κοινοτήτων. Υπάρχουν επίσης προκλήσεις που σχετίζονται με τα δικαστικά και διοικητικά ένδικα βοηθήματα για την αντιμετώπιση των διακρίσεων σε βάρος θρησκευτικών μειονοτικών ομάδων.

Η Ινδία αναγνωρίζει επίσημα τα δικαιώματα των γυναικών και την ισότητα των φύλων στο εθνικό της δίκαιο. Η σεξουαλική βία εξακολουθεί να αποτελεί σοβαρό ζήτημα. Οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών συμβάλλουν στην ευαισθητοποίηση σχετικά με την κατάσταση των γυναικών στη χώρα και οι δικαστικές αρχές έχουν λάβει αρκετές αποφάσεις-ορόσημα για την προάσπιση των δικαιωμάτων των γυναικών.

Το σύνταγμα της Ινδίας διασφαλίζει την ισότητα ευκαιριών και η ινδική κυβέρνηση έχει λάβει μέτρα με τα οποία κατοχυρώνονται θέσεις για άτομα που ανήκουν σε προστατευόμενες κάστες και φυλές στον δημόσιο τομέα και στα πανεπιστήμια, μέτρα τα οποία, σύμφωνα με πληροφορίες, έχουν βελτιώσει την κοινωνική κινητικότητα. Οι νόμοι για την προστασία των συγκεκριμένων κατηγοριών ατόμων (προστατευόμενες κάστες και φυλές) εξακολουθούν να εφαρμόζονται πλημμελώς.

Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Ινδία διατηρεί τη θανατική ποινή στο ποινικό της δίκαιο και δεν έχει υπογράψει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, σκοπός του οποίου είναι η κατάργηση της θανατικής ποινής. Ωστόσο, έχει μειωθεί ο αριθμός των θανατικών ποινών που επιβάλλονται και, σύμφωνα με αναφορές, η θανατική ποινή δεν εφαρμόζεται στην πράξη από το 2020.

Η Ινδία έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, μολονότι έχουν αναφερθεί περιπτώσεις βασανιστηρίων από τις αρχές επιβολής του νόμου. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Ινδία και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.

Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο πληθυσμός της Ινδίας δεν υφίσταται, εν γένει, διώξεις ούτε αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, υπό το πρίσμα της ανωτέρω ανάλυσης και όπως αποδεικνύεται επίσης από το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ. Επομένως, η Ινδία μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής χώρα καταγωγής. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των ειδικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν ορισμένες ομάδες στη χώρα, οι οποίες ενδέχεται να χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής.

Όσον αφορά το **Μαρόκο**, σύμφωνα με τις πληροφορίες του EUAA, 11 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Μαρόκο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ για τους αιτούντες από το Μαρόκο ήταν 4 %.

Η χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (ΕΠΒ), καθώς και του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (ICCPR).

Το σύνταγμα του 2011 θεσπίζει ως πολίτευμα την κοινοβουλευτική μοναρχία, με ανώτατο ηγεμόνα τον βασιλιά. Το σύνταγμα εισάγει επίσης την αρχή της διάκρισης, της ισορροπίας

και της συνεργασίας των εξουσιών και επιβεβαιώνει την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, με τον βασιλιά ως εγγυητή, καθώς και την αρχή του αμετάκλητου των δικαστών.

Από το 2012 το Μαρόκο ξεκίνησε την υλοποίηση μιας πρωτοφανούς μεταρρύθμισης με σκοπό την ενίσχυση του κράτους δικαίου και της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένης της μεταρρύθμισης του ποινικού κώδικα. Οι αρχές έχουν λάβει μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη, ενώ εντείνονται συνεχώς οι εργασίες σε τομείς σχετικούς με τη διαφάνεια, τη διαφθορά και τις καταχρηστικές πρακτικές.

Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Μαρόκου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης.

Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Συνεχίζονται οι προσπάθειες για την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας και την προώθηση των δικαιωμάτων των γυναικών, μεταξύ άλλων μέσω της μεταρρύθμισης του οικογενειακού δικαίου, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη. Το Μαρόκο διαδραματίζει ενεργό ρόλο σε πολυμερές επίπεδο, αναλαμβάνοντας ορισμένες φιλόδοξες πρωτοβουλίες. Υπήρξαν περιπτώσεις στις οποίες επιβλήθηκαν ορισμένοι περιορισμοί σε οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ενώ εκδόθηκαν επίσης καταδικαστικές αποφάσεις —οι οποίες αφορούσαν, σύμφωνα με αναφορές, ποινικά αδικήματα— σε βάρος δημοσιογράφων που άσκησαν κριτική, οι οποίοι στη συνέχεια έλαβαν χάρη από τον βασιλιά. Ενώ η ομοφυλοφιλική συμπεριφορά μεταξύ συναινούστων ενηλίκων είναι εν γένει ανεκτή σε ιδιωτικό πλαίσιο, εξακολουθεί να αποτελεί ποινικό αδίκημα βάσει του ποινικού κώδικα. Η κατάσταση των ατόμων ΛΟΑΤΚΙ εξακολουθεί να αποτελεί πρόκληση.

Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Το Μαρόκο τηρεί μορατόριουμ ως προς την εφαρμογή της θανατικής ποινής από το 1993, μολονότι διατηρεί τη θανατική ποινή στο ποινικό του δίκαιο και δεν έχει κυρώσει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής. Τον Δεκέμβριο του 2024 το Μαρόκο ψήφισε υπέρ διεθνούς μορατόριουμ σχετικά με τη χρήση της θανατικής ποινής στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Η θέση σε λειτουργία του εθνικού μηχανισμού πρόληψης των βασανιστηρίων αποτελεί σημαντικό βήμα προόδου για τη βελτίωση των δικαιωμάτων των κρατουμένων, τομέα στον οποίο εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένες προκλήσεις.

Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στο Μαρόκο και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.

Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο πληθυσμός του Μαρόκου δεν υφίσταται, εν γένει, διώξεις ούτε αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, υπό το πρίσμα της ανωτέρω ανάλυσης και όπως αποδεικνύεται επίσης από το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ. Επομένως, το Μαρόκο μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής χώρα καταγωγής. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των ειδικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν ορισμένες ομάδες στη χώρα, οι οποίες ενδέχεται να χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής.

Όσον αφορά την **Τυνησία**, σύμφωνα με τις πληροφορίες του EUAA, 10 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Τυνησία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ για τους αιτούντες από την Τυνησία ήταν 4 %.

Η χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (ΕΠΒ), καθώς και του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (ICCPR).

Το σύνταγμα του 2022 θεσπίζει προεδρικό σύστημα, στο πλαίσιο του οποίου ο πρόεδρος εκλέγεται με εθνική δημόσια ψηφοφορία ανά πενταετία. Ο πρόεδρος και η Συνέλευση των Αντιπροσώπων του Λαού της Τυνησίας έχουν το προνόμιο της νομοθετικής πρωτοβουλίας, μολονότι οι προτάσεις του προέδρου έχουν προτεραιότητα έναντι των νομοθετικών προτάσεων που υποβάλλουν τα μέλη της Συνέλευσης των Αντιπροσώπων του Λαού.

Όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, το σύνταγμα προβλέπει ότι η δικαστική εξουσία αποτελεί ανεξάρτητη λειτουργία που ασκείται από δικαστές, επί των οποίων δεν υπάρχει άλλη εξουσία πλην του νόμου, και εξουσιοδοτεί τα δικαστικά όργανα να προστατεύουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες, αναγνωρίζοντας τον ανεξάρτητο ρόλο των δικαστών στην προστασία από παραβιάσεις εκ μέρους της εκτελεστικής και της νομοθετικής εξουσίας. Αναφέρεται ότι το δικαστικό σύστημα αντιμετωπίζει προκλήσεις, μεταξύ άλλων λόγω περιορισμένων πόρων.

Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Τυνησίας σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης.

Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Σε πολιτικά πρόσωπα και ακτιβιστές, καθώς και σε δικηγόρους και δικαστές έχουν επιβληθεί περιοριστικά μέτρα, μεταξύ των οποίων κράτηση, σύλληψη και άσκηση δίωξης, συχνά δε βάσει νόμων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και της διαφθοράς. Δημοσιογράφοι έχουν βρεθεί αντιμέτωποι με διώξεις και φυλάκιση, βάσει κατηγοριών όπως η προσβολή των αρχών ή η διάδοση ψευδών ειδήσεων. Γενικότερα, η έκταση που λαμβάνουν οι πράξεις καταστολής δεν είναι τέτοια που να καταδεικνύει συστηματική και μεγάλης κλίμακας καταπίεση. Ωστόσο, στον τομέα της προστασίας των μεταναστών, τα μέλη των οργανώσεων που δραστηριοποιούνται στην παροχή στέγης σε μετανάστες και πρόσφυγες έχουν υποβληθεί σε αστυνομικές έρευνες και τους έχει επιβληθεί προσωρινή κράτηση. Η ομοφυλοφιλική συμπεριφορά μεταξύ συναινούστων ενηλίκων εξακολουθεί να απαγορεύεται βάσει του ποινικού δικαίου της Τυνησίας, το οποίο προβλέπει ποινές φυλάκισης έως και τριών ετών. Τα τελευταία έτη ο νόμος εφαρμόζεται περιστασιακά. Η κατάσταση των ατόμων ΛΟΑΤΚΙ εξακολουθεί να αποτελεί πρόκληση. Από την άλλη πλευρά, ορισμένες ειδικές ομάδες για τα ανθρώπινα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ έχουν αναγνωριστεί και συσταθεί νομίμως.

Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Η Τυνησία τηρεί μορατόριουμ ως προς την εφαρμογή της θανατικής ποινής από το 1991, μολονότι διατηρεί τη θανατική ποινή στο ποινικό της δίκαιο και δεν έχει κυρώσει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής, ενώ σύμφωνα με αναφορές τα εθνικά δικαστήρια επιβάλλουν τη θανατική ποινή.

Η Τυνησία έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Εξακολουθεί να εκκρεμεί η πλήρης εφαρμογή της.

Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Τυνησία και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.

Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο πληθυσμός της Τυνησίας δεν υφίσταται, εν γένει, διώξεις ούτε αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, υπό το πρίσμα της ανωτέρω ανάλυσης και όπως αποδεικνύεται επίσης από το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ. Επομένως, η Τυνησία μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής χώρα καταγωγής. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των ειδικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν ορισμένες ομάδες στη χώρα, οι οποίες ενδέχεται να χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση συνάδει με τον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου, ο οποίος προβλέπει τη δυνατότητα χαρακτηρισμού τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Συνάδει επίσης με τον κανονισμό για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου, ο οποίος εφαρμόζεται στην αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, καθώς και στο περιεχόμενο της παρεχόμενης διεθνούς προστασίας, και ορίζει, αφενός, λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τις πράξεις που θα πρέπει να θεωρούνται πράξεις δίωξης ή σοβαρής βλάβης κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης και, αφετέρου, τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των λόγων δίωξης.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η πρόταση για την κατάρτιση ενωσιακού κοινού καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής και για τον χαρακτηρισμό, ιδίως, τρίτων χωρών που έχουν χαρακτηριστεί ως υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ χώρες από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνάδει με την πολιτική διεύρυνσης της Ένωσης. Όταν οι σχετικές χώρες χαρακτηρίστηκαν υποψήφιες χώρες από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το αποτέλεσμα της αξιολόγησης ήταν ότι πληρούσαν τα κριτήρια που καθορίστηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης της 21ης-22ας Ιουνίου 1993 σχετικά με τη σταθερότητα των θεσμών που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα δικαιώματα του ανθρώπου, καθώς και τον σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων. Οι υποψήφιες χώρες θα πρέπει να συνεχίσουν να πληρούν αυτά τα κριτήρια για να αποκτήσουν την ιδιότητα μέλους Ένωσης. Η πρόοδος όσον αφορά την εκπλήρωση των πολιτικών και των οικονομικών κριτηρίων, καθώς και την ευθυγράμμιση με το κεκτημένο, αξιολογείται κάθε χρόνο στην ετήσια έκθεση προόδου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η πρόταση υποστηρίζει τους γενικούς στόχους του συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο, και ιδίως τον στόχο να καταστεί αποτελεσματικότερη η επεξεργασία των αιτήσεων ασύλου στην ΕΕ και να βρεθούν λύσεις για τη συνεργασία και τον επιμερισμό του φόρτου με τρίτες χώρες.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ), το οποίο αποτελεί τη νομική βάση για τη λήψη μέτρων σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του ενιαίου καθεστώτος ασύλου και επικουρικής προστασίας. Η πρόταση αποσκοπεί στον χαρακτηρισμό ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για τους σκοπούς του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου με την τροποποίηση του εν λόγω κανονισμού, ο οποίος εκδόθηκε βάσει του άρθρου 78 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ.

- **Μεταβλητή γεωμετρία**

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΣΕΕ) και τη ΣΛΕΕ, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση μέτρων ούτε δεσμεύεται από μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει του τρίτου μέρους τίτλος V της ΣΛΕΕ, το οποίο περιλαμβάνει μέτρα για τη θέσπιση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 3 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία μπορεί να αποφασίσει να συμμετάσχει στη θέσπιση και εφαρμογή των εν λόγω μέτρων. Η Ιρλανδία γνωστοποίησε την επιθυμία της να συμμετάσχει στον νέο κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου. Μπορεί επίσης να επιλέξει να συμμετάσχει στην έγκριση και εφαρμογή της παρούσας πρότασης, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4α του πρωτοκόλλου αριθ. 21.

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στη εφαρμογή του.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Ο τίτλος V της ΣΛΕΕ για τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης αναθέτει ορισμένες αρμοδιότητες σχετικά με τα θέματα αυτά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι αρμοδιότητες αυτές πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με το άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή εφόσον και κατά τον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σκοπός της πρότασης είναι η κατάρτιση κοινού καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, καθώς θα διευκολύνει τη χρήση των διαδικασιών που συνδέονται με την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής από όλα τα κράτη μέλη. Η πρόταση αποσκοπεί επίσης στην αντιμετώπιση ορισμένων από τις υφιστάμενες αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών καταλόγων ασφαλών χωρών καταγωγής των κρατών μελών, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα αιτούντες διεθνή προστασία που προέρχονται από τις ίδιες τρίτες χώρες να μην υπόκεινται πάντα στις ίδιες διαδικασίες στα κράτη μέλη. Ο γενικός στόχος της προτεινόμενης δράσης δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη μεμονωμένα και μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

- **Αναλογικότητα**

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου δεν υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου. Ο ενωσιακός κοινός κατάλογος ασφαλών χωρών καταγωγής θα καταρτιστεί σύμφωνα με τα κριτήρια που έχουν ήδη καθοριστεί στον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου για τον χαρακτηρισμό ασφαλών χωρών καταγωγής, ενώ θα πραγματοποιείται επίσης τακτική επανεξέταση των χωρών που περιλαμβάνονται στον κοινό κατάλογο της ΕΕ. Όσον αφορά τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου, αυτές περιορίζονται σε ό,τι είναι αναγκαίο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διατάξεις του κανονισμού σχετικά με την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής εφαρμόζονται στις τρίτες χώρες που περιλαμβάνονται στον ενωσιακό κοινό κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Η επιλογή κανονισμού για τη θέσπιση ενωσιακού κοινού καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής δικαιολογείται από τη φύση του εν λόγω κοινού καταλόγου, ο οποίος θεσπίζεται σε ενωσιακό επίπεδο και θα πρέπει να έχει άμεση εφαρμογή στις έννομες τάξεις των κρατών μελών.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Στις 16 Δεκεμβρίου 2024, η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Ursula von der Leyen ανακοίνωσε, στην επιστολή της προς τους αρχηγούς κρατών ενόψει της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ότι ζητήθηκε από τον Οργανισμό της ΕΕ για το Άσυλο να επιταχύνει την ανάλυσή του σχετικά με τις συγκεκριμένες τρίτες χώρες που θα μπορούσαν δυνητικά να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής, με σκοπό την κατάρτιση ενωσιακού καταλόγου. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στα συμπεράσματα που ενέκρινε μετά τη σύνοδό του στις 19 Δεκεμβρίου 2024, έλαβε υπόψη την επιστολή και τις εργασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη για τις ασφαλείς χώρες καταγωγής. Οι διαβουλεύσεις πραγματοποιήθηκαν στο υψηλότερο επίπεδο.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Οι πληροφορίες που συλλέγονται από τον Οργανισμό βασίζονται σε διάφορες πηγές, οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων: εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων για τη διεύρυνση της ΕΕ· εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης· εκθέσεις των οργανισμών της ΕΕ (όπως ο Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ)· εκθέσεις της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλων διεθνών οργανισμών (π.χ. Συμβούλιο της Ευρώπης, Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα) και μη κυβερνητικών οργανώσεων, συμπεριλαμβανομένων οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών· πολιτικές αναλύσεις από δεξαμενές σκέψης σε θέματα πολιτικής και διεθνών σχέσεων· εξακριβωμένα άρθρα σε ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης· άρθρα σε εφημερίδες, καθώς και εθνική νομοθεσία στις οικείες χώρες.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η παρούσα πρόταση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ασύλου και προστασίας από την επαναπροώθηση, όπως προβλέπεται στα άρθρα 18 και 19 του Χάρτη.

Σύμφωνα με τον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου, το γεγονός ότι μια τρίτη χώρα χαρακτηρίζεται ως ασφαλής χώρα καταγωγής δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτη εγγύηση ασφάλειας για τους υπηκόους της εν λόγω χώρας και δεν εξαλείφει, συνεπώς, την ανάγκη διενέργειας κατάλληλης ατομικής εξέτασης των αιτήσεών τους για προστασία. Υπενθυμίζεται επίσης ότι, όταν ο αιτών καταδεικνύει ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για τους οποίους η χώρα δεν πρέπει να θεωρείται ασφαλής στην περίπτωση του, ο χαρακτηρισμός της ως ασφαλούς χώρας δεν θα ισχύει πλέον καθόσον τον αφορά.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν συνεπάγεται επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό της ΕΕ ούτε αναμένεται να έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις για τα κράτη μέλη.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Σύμφωνα με τον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου, η Επιτροπή, επικουρούμενη από τον ΕΥΑΑ, έχει την υποχρέωση να επανεξετάζει την κατάσταση σε τρίτες χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Όταν υπάρχει σημαντική αλλαγή της κατάστασης μιας τέτοιας τρίτης χώρας προς το χειρότερο και κατόπιν τεκμηριωμένης αξιολόγησης, η Επιτροπή οφείλει να αναστείλει τον χαρακτηρισμό της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για περίοδο έξι μηνών μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης. Σύμφωνα με τον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου, όταν η Επιτροπή έχει εκδώσει την κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την αναστολή του χαρακτηρισμού τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, θα πρέπει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξης, να υποβάλει πρόταση, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού, ώστε να αφαιρεθεί ο χαρακτηρισμός της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.

Εάν η Επιτροπή δεν υποβάλει την πρόταση εντός τριών μηνών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την αναστολή του χαρακτηρισμού της τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης παύει να παράγει αποτελέσματα. Εάν η Επιτροπή υποβάλει τέτοια πρόταση εντός τριών μηνών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται, με βάση τεκμηριωμένη αξιολόγηση, να παρατείνει την ισχύ της εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξης για περίοδο έξι μηνών, με δυνατότητα ανανέωσης της εν λόγω παράτασης άπαξ.

Επιπλέον, με την έναρξη εφαρμογής του συμφώνου τον Ιούνιο του 2026, ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο θα παρακολουθεί την επιχειρησιακή και τεχνική εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού ΕΥΑΑ [κανονισμός (ΕΕ) 2021/2303]. Η εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής θα αποτελεί μέρος της παρακολούθησης από τον ΕΥΑΑ. Επιπλέον, οι ετήσιες εκθέσεις που πρέπει να εκδίδει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα της παρακολούθησης του ΕΥΑΑ και, συνεπώς, την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής και του σχετικού καταλόγου. Τα διάφορα αυτά στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή όταν εξετάζει αν τα κράτη μέλη υφίστανται μεταναστευτική πίεση, διατρέχουν σχετικό κίνδυνο ή αντιμετωπίζουν σημαντική μεταναστευτική κατάσταση, καθώς και όταν διακρίβωνει αν ένα κράτος μέλος έχει συστημικές ελλείψεις που θα μπορούσαν να έχουν σοβαρές αρνητικές συνέπειες για τη λειτουργία του συστήματος του Δουβλίνου.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Κατάρτιση καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης

Το άρθρο 1 τροποποιεί, αφενός, το άρθρο 62 εισάγοντας νέα παράγραφο με την οποία οι υποψήφιοι για προσχώρηση στην Ένωση χώρες χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής και, αφετέρου, το παράρτημα II, με το οποίο έξι χώρες και ένα δυνάμει υποψήφιο μέλος της ΕΕ χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.

Επίσπευση της εφαρμογής του νέου λόγου για την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας / διαδικασίας στα σύνορα, δηλαδή της περίπτωσης προσώπων που προέρχονται από χώρες με χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης (χώρες για τις οποίες το ποσοστό αναγνώρισης είναι 20 % ή χαμηλότερο)

Αυτός ο νέος λόγος για την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας και της διαδικασίας στα σύνορα, όπως προβλέπεται στον κανονισμό για τη διαδικασία ασύλου, έχει ως στόχο να παρέχει στα κράτη μέλη περαιτέρω δυνατότητα ταχείας και ευέλικτης αντίδρασης σε περίπτωση αλλαγών στις μεταναστευτικές ροές. Ο νέος λόγος βασίζεται σε πιο αντικειμενικά και εύχρηστα κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία τα κράτη μέλη επιταχύνουν την εξέταση των αιτήσεων που υποβάλλονται από αιτούντες προερχόμενους από τρίτες χώρες για τις οποίες το μερίδιο των θετικών αποφάσεων ασύλου επί του συνολικού αριθμού των αποφάσεων ασύλου είναι 20 % ή χαμηλότερο, σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα ετήσια μέσα στοιχεία της Eurostat σε επίπεδο Ένωσης. Η εφαρμογή του θα πρέπει επίσης να οδηγήσει σε μια πιο εναρμονισμένη προσέγγιση των κρατών μελών όσον αφορά τις διαδικασίες ασύλου, δεδομένου ότι το βασικό στοιχείο είναι το ποσοστό των θετικών αποφάσεων σε επίπεδο ΕΕ για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας — ένας αντικειμενικός, επαληθεύσιμος και ισχυρός δείκτης σχετικά με την πιθανή αναγκαιότητα χορήγησης προστασίας.

Η εφαρμογή του λόγου επιτάχυνσης θα παραμείνει προαιρετική έως ότου τεθεί σε εφαρμογή ο κανονισμός για τη διαδικασία ασύλου. Στην πράξη, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επεξεργάζονται τις εν λόγω αιτήσεις από πρόσωπα που είναι πιθανόν να μη χρήζουν διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας ή της διαδικασίας στα σύνορα και, στη συνέχεια, να προβαίνουν ταχέως στην επιστροφή των εν λόγω προσώπων. Με τον τρόπο αυτό, οι αρμόδιες για το άσυλο και τη μετανάστευση αρχές θα μπορούν να αξιολογούν αποτελεσματικότερα τις βάσιμες αιτήσεις, να εκδίδουν ταχύτερα αποφάσεις και, κατ' επέκταση, να συμβάλλουν στην καλύτερη και πιο αξιόπιστη λειτουργία των πολιτικών ασύλου και επιστροφής, με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Έγκαιρη εφαρμογή των εξαιρέσεων για τις ασφαλείς τρίτες χώρες και τις ασφαλείς χώρες καταγωγής στο εθνικό δίκαιο

Ο κανονισμός για τη διαδικασία ασύλου επιτρέπει τον χαρακτηρισμό, τόσο σε ενωσιακό όσο και σε εθνικό επίπεδο, ασφαλών τρίτων χωρών και ασφαλών χωρών καταγωγής, με εδαφικές εξαιρέσεις και εξαιρέσεις για αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι πολύπλοκες και δυναμικές πραγματικές συνθήκες στις τρίτες χώρες. Προκειμένου να καταστούν οι δύο έννοιες εφαρμόσιμες στην πράξη, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόσουν τις διατάξεις αυτές στην κατάρτιση των οικείων εθνικών καταλόγων το συντομότερο δυνατόν και πριν από τον Ιούνιο του 2026.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 όσον αφορά την κατάρτιση καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο δ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών³,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴, προβλέπεται η δυνατότητα εφαρμογής ειδικών κανόνων όταν ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής. Συγκεκριμένα, η εξέταση της αίτησης πρέπει να επιταχύνεται, ενώ, εάν ο αιτών δεν έχει ακόμη λάβει άδεια εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών, ένα κράτος μέλος μπορεί να εξετάσει την ουσία της αίτησης στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα.
- (2) Είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η πρακτική εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής ως ουσιαστικού εργαλείου για την υποστήριξη της ταχείας εξέτασης των αιτήσεων που είναι πιθανόν να κριθούν αβάσιμες, με τον χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής. Είναι επίσης αναγκαίο να αντιμετωπιστούν ορισμένες από τις υφιστάμενες αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών καταλόγων ασφαλών χωρών καταγωγής που έχουν καταρτίσει τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να καταρτιστεί κατάλογος ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Ενώ τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να εφαρμόζουν ή να θεσπίζουν νομοθεσία που να επιτρέπει τον εθνικό χαρακτηρισμό τρίτων χωρών, πέραν όσων χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, η θέσπιση τέτοιου κοινού χαρακτηρισμού σε επίπεδο Ένωσης αναμένεται να διασφαλίζει την ομοιόμορφη εφαρμογή της έννοιας από όλα τα κράτη μέλη σε σχέση με τους αιτούντες των οποίων οι χώρες καταγωγής χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς.

² ΕΕ C [...], της [...], σ. [...].

³ ΕΕ C [...], της [...], σ. [...].

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση και την κατάρτιση της οδηγίας 2013/32/ΕΕ (ΕΕ L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (3) Το γεγονός ότι μια τρίτη χώρα θεωρείται ασφαλής χώρα καταγωγής, είτε σε ενωσιακό είτε σε εθνικό επίπεδο, δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτη εγγύηση ασφάλειας για τους υπηκόους της εν λόγω χώρας και δεν εξαλείφει, συνεπώς, την ανάγκη διενέργειας ατομικής εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής μόνον όταν ο αιτών δεν μπορεί να παράσχει στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση του, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης, και υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών έχει την ιθαγένεια της εν λόγω χώρας ή είναι ανιθαγενής και είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του στη χώρα αυτή. Η εφαρμογή της έννοιας αυτής στο πλαίσιο της ατομικής αξιολόγησης δεν θίγει το γεγονός ότι ορισμένες κατηγορίες αιτούντων ενδέχεται να βρίσκονται σε ειδική κατάσταση στις τρίτες χώρες που έχουν χαρακτηριστεί ως ασφαλείς και, ως εκ τούτου, ενδέχεται να έχουν βάσιμο φόβο δίωξης ή να αντιμετωπίζουν πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης.
- (4) Όσον αφορά τις χώρες στις οποίες έχει χορηγηθεί το καθεστώς υποψήφιας για προσχώρηση στην ΕΕ χώρας, η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει τους όρους και τις αρχές που πρέπει να πληροί οποιαδήποτε χώρα η οποία επιθυμεί να ενταχθεί στην ΕΕ. Τα κριτήρια αυτά καθορίστηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης το 1993 και ενισχύθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Μαδρίτης το 1995. Είναι τα εξής: σταθερότητα των θεσμών που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα δικαιώματα του ανθρώπου, καθώς και τον σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων· λειτουργική οικονομία της αγοράς και ικανότητα αντιμετώπισης της ανταγωνιστικής πίεσης και των δυνάμεων της αγοράς εντός της ΕΕ· και ικανότητα ανάληψης των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους, συμπεριλαμβανομένης της ικανότητας αποτελεσματικής εφαρμογής των κανόνων, προτύπων και πολιτικών που συνιστούν το σύνολο της νομοθεσίας της ΕΕ, καθώς και της προσήλωσης στους στόχους της πολιτικής, οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Το καθεστώς υποψήφιας χώρας χορηγείται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο βάσει γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία συντάσσεται κατόπιν υποβολής της αίτησης προσχώρησης της χώρας στην Ένωση.
- (5) Η αξιολόγηση της κατάστασης σε άλλες τρίτες χώρες βασίζεται σε διάφορες σχετικές και διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών από τα κράτη μέλη, τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο (στο εξής: Οργανισμός για το Άσυλο), την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς. Η αξιολόγηση λαμβάνει επίσης υπόψη, κατά περίπτωση, την κοινή ανάλυση των πληροφοριών της χώρας καταγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348.
- (6) Στις υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ χώρες αυτό το καθεστώς χορηγήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με ομόφωνη απόφαση, κατόπιν σύστασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Όσον αφορά, ειδικότερα, τα πολιτικά κριτήρια προσχώρησης στην ΕΕ, διαπιστώθηκε ότι οι υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ χώρες έχουν σημειώσει πρόοδο

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/2303 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2021, σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010 (ΕΕ L 468 της 30.12.2021, σ. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

προς την επίτευξη της σταθερότητας των θεσμών που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα δικαιώματα του ανθρώπου, καθώς και τον σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων. Ως εκ τούτου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι τρίτες χώρες στις οποίες έχει χορηγηθεί καθεστώς υποψήφιας προς ένταξη στην ΕΕ χώρας θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής, εκτός εάν συντρέχουν οι ακόλουθες περιστάσεις: υπάρχει σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης στη χώρα· έχουν ληφθεί περιοριστικά μέτρα κατά την έννοια του τίτλου IV του πέμπτου μέρους της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω των ενεργειών της χώρας· ή όταν το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ που αφορά τους αιτούντες από τη συγκεκριμένη χώρα είναι υψηλότερο από 20 %.

- (7) Όσον αφορά το Κόσοβο⁶, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, 16 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Κόσοβο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από το Κόσοβο ήταν 5 %. Το Κόσοβο είναι δυνάμει υποψήφιο μέλος της Ένωσης. Το σύνταγμα του ενσωματώνει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Κόσοβο είναι πολυκομματική κοινοβουλευτική αντιπροσωπευτική δημοκρατία με διάκριση των εξουσιών μεταξύ των νομοθετικών, εκτελεστικών και δικαστικών οργάνων, ενώ το σχετικό νομικό πλαίσιο συνάδει με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Εν γένει, το νομικό πλαίσιο εγγυάται την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και συνάδει με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Κοσόβου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δώξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Δεν υφίσταται κίνδυνος σοβαρής βλάβης στο Κόσοβο κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347⁷. Στο εθνικό δίκαιο δεν προβλέπεται η θανατική ποινή, και οι αρχές του Κοσόβου επιδεικνύουν προσηλωση στην πρόληψη των βασανιστηρίων και της κακομεταχείρισης. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στο Κόσοβο και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίστανται διώξεις στο Κόσοβο κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.
- (8) Όσον αφορά το Μπανγκλαντές, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, 6 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Μπανγκλαντές ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από το Μπανγκλαντές ήταν 4 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει ορισμένες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το πολίτευμα του Μπανγκλαντές είναι κοινοβουλευτική δημοκρατία με σύνταγμα, το οποίο προβλέπει τη διάκριση των εξουσιών μεταξύ της εκτελεστικής και της

⁶ Η ονομασία αυτή χρησιμοποιείται με την επιφύλαξη των θέσεων ως προς το καθεστώς και συνάδει με την απόφαση 1244/1999 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τη γνώμη του Διεθνούς Δικαστηρίου σχετικά με τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσόβου.

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1347 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

δικαστικής εξουσίας. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Μπανγκλαντές σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Μολονότι στο Μπανγκλαντές εξακολουθεί να ισχύει η θανατική ποινή και η χώρα δεν έχει υπογράψει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, σκοπός του οποίου είναι η κατάργηση της θανατικής ποινής, οι θανατικές ποινές εκτελούνται σπανίως. Το Μπανγκλαντές έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στο Μπανγκλαντές και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

- (9) Όσον αφορά την Κολομβία, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, κανένα κράτος μέλος δεν χαρακτηρίζει επί του παρόντος την Κολομβία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από την Κολομβία ήταν 5 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το σύνταγμα του 1991 και η επακόλουθη νομολογία του συνταγματικού δικαστηρίου προβλέπουν ισχυρές εγγυήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Κολομβία είναι ομοσπονδιακή δημοκρατία με πολίτευμα την αντιπροσωπευτική δημοκρατία και με διάκριση εξουσιών μεταξύ της εκτελεστικής, της νομοθετικής και της δικαστικής εξουσίας. Δεν υπάρχουν ενδείξεις ευρέως διαδεδομένων περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Κολομβίας σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Δεν υφίσταται, εν γένει, κίνδυνος σοβαρής βλάβης στην Κολομβία κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, εκτός από συγκεκριμένες αγροτικές περιοχές όπου το κράτος δεν έχει σημαντική παρουσία. Η θανατική ποινή απαγορεύεται από το σύνταγμα της Κολομβίας. Το νομικό πλαίσιο που απαγορεύει τα βασανιστήρια και την απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία συνάδει με τα διεθνή πρότυπα. Δεν υφίσταται γενικευμένη απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.
- (10) Όσον αφορά την Αίγυπτο, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, 6 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Αίγυπτο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο ΕΕ για τους αιτούντες από την Αίγυπτο ήταν 4 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Αίγυπτος είναι δημοκρατία, όπου ο πρόεδρος κατέχει ταυτόχρονα το αξίωμα του αρχηγού κράτους και του επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Αιγύπτου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Μολονότι στην Αίγυπτο εξακολουθεί να ισχύει η θανατική ποινή βάσει του ποινικού κώδικα και των στρατιωτικών νόμων, η Αίγυπτος έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής

μεταχείρισης ή τιμωρίας. Η Αίγυπτος έχει δηλώσει στην εθνική στρατηγική της για τα ανθρώπινα δικαιώματα την πρόθεσή της να μεταρρυθμίσει τον νόμο για την προσωρινή κράτηση, να βελτιώσει τις συνθήκες κράτησης, να περιορίσει τον αριθμό των εγκλημάτων που τιμωρούνται με θανατική ποινή και να ενισχύσει τη νοοτροπία σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλους τους κυβερνητικούς θεσμούς. Η αποτελεσματική εφαρμογή είναι απαραίτητη, δεδομένου ότι μέχρι στιγμής έχει σημειωθεί πρόοδος στο θεσμικό σκέλος. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Αίγυπτο και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

- (11) Όσον αφορά την Ινδία, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, 9 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Ινδία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από την Ινδία ήταν 2 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Ινδία είναι συνταγματική δημοκρατία με κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Ινδίας σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, διώξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Μολονότι στην Ινδία εξακολουθεί να ισχύει η θανατική ποινή και η χώρα δεν έχει υπογράψει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, σκοπός του οποίου είναι η κατάργηση της θανατικής ποινής, η θανατική ποινή δεν εφαρμόζεται στην πράξη από το 2020. Η Ινδία έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Ινδία και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.
- (12) Όσον αφορά το Μαρόκο, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, 11 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Μαρόκο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από το Μαρόκο ήταν 4 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Μαρόκο είναι κοινοβουλευτική μοναρχία. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Μαρόκου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, διώξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Το Μαρόκο τηρεί μορατόριουμ ως προς την εφαρμογή της θανατικής ποινής από το 1993, μολονότι διατηρεί τη θανατική ποινή στο ποινικό του δίκαιο και δεν έχει κυρώσει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής. Το Μαρόκο έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στο Μαρόκο και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.

Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

- (13) Όσον αφορά την Τυνησία, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, 10 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Τυνησία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το επίπεδο αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από την Τυνησία ήταν 4 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το σύνταγμα του 2022 θεσπίζει προεδρικό σύστημα. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Τυνησίας σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος θανατικής ποινής, βασανιστηρίων, δίωξης ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Η Τυνησία τηρεί μορατόριουμ ως προς την εφαρμογή της θανατικής ποινής από το 1991, μολοντί διατηρεί τη θανατική ποινή στο ποινικό της δίκαιο και δεν έχει κυρώσει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής. Η Τυνησία έχει κυρώσει τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Τυνησία και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίστανται, εν γένει, διώξεις στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.
- (14) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 προβλέπει τη δυνατότητα χαρακτηρισμού τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό.
- (15) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348, μια τρίτη χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής χώρα καταγωγής μόνον εάν, βάσει της νομικής κατάστασης, της εφαρμογής του δικαίου στο πλαίσιο δημοκρατικού συστήματος και των γενικών πολιτικών συνθηκών, καταδεικνύεται ότι δεν υφίστανται διώξεις όπως ορίζεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 ούτε πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του εν λόγω κανονισμού.
- (16) Ωστόσο, δεδομένου ότι, γενικά, δεν υφίσταται κίνδυνος δίωξης ή σοβαρής βλάβης, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, στο Μπανγκλαντές, στην Κολομβία, στην Αίγυπτο, στην Ινδία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία, καθώς και στο Κόσοβο ως δυνάμει υποψήφιο μέλος της Ένωσης, όπως καταδεικνύεται επίσης από τα πολύ χαμηλά ποσοστά αναγνώρισης, οι εν λόγω χώρες θα πρέπει να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.
- (17) Ο χαρακτηρισμός των χωρών αυτών ως ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης δεν θίγει τον κανόνα που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348, σύμφωνα με τον οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής μόνον όταν οι αιτούντες δεν μπορούν να παράσχουν στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση τους, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή σε αιτούντες που βρίσκονται σε ειδική κατάσταση στις εν λόγω χώρες, όπως τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ, τα θύματα έμφυλης βίας, οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι θρησκευτικές μειονότητες και οι δημοσιογράφοι.

- (18) Δεδομένου ότι η μεταναστευτική κατάσταση μπορεί να αλλάξει πολύ γρήγορα και ότι υπάρχει αυξημένη πίεση λόγω της άφιξης μεικτών ροών με υψηλό ποσοστό προσώπων που έχουν μικρή πιθανότητα να λάβουν διεθνή προστασία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζουν τον λόγο επιτάχυνσης της εξέτασης των αιτήσεων που ορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο ι) του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348, από ημερομηνία προγενέστερη της γενικής ημερομηνίας εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού. Με τον τρόπο αυτό, τα κράτη μέλη θα μπορούν να αντιδρούν με ταχύτητα και ευελιξία σε περίπτωση αλλαγών στις μεταναστευτικές ροές. Δεδομένου ότι οι αιτήσεις των εν λόγω αιτούντων είναι πιθανόν να κριθούν αβάσιμες, ο άμεσος χειρισμός τους στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας ή διαδικασίας στα σύνορα θα επιτρέπει στις αρχές ασύλου και μετανάστευσης να αξιολογούν αποτελεσματικότερα τις βάσιμες αιτήσεις, να εκδίδουν ταχύτερα αποφάσεις και, ως εκ τούτου, να συμβάλλουν στην καλύτερη και πιο αξιόπιστη λειτουργία των πολιτικών ασύλου και επιστροφής, με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων.
- (19) Επιπλέον, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη πολύπλοκες και πραγματικές καταστάσεις σε τρίτες χώρες, τα κράτη μέλη, κατά την εφαρμογή ή θέσπιση νομοθεσίας που επιτρέπει τον εθνικό χαρακτηρισμό τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής ή ως ασφαλούς τρίτης χώρας, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να περιλαμβάνουν εξαιρέσεις για συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους τους ή για σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων, πριν από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348.
- (20) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η κατάρτιση κοινού καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης και η επίσπευση της εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορεί να επιτευχθεί μόνο σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (21) [Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ιρλανδία γνωστοποίησε [, με επιστολή της ...] την επιθυμία της να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή της παρούσας [πράξης].]

Η

[Σύμφωνα με τα άρθρα 1, 2 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας [πράξης] και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.]

- (22) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη

θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στη εφαρμογή του.

(23) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

(24) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 62, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι χώρες στις οποίες έχει χορηγηθεί το καθεστώς της υποψήφιας προς προσχώρηση στην Ένωση χώρας χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, εκτός εάν συντρέχει μία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) υπάρχει σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης στη χώρα·

β) έχουν ληφθεί περιοριστικά μέτρα κατά την έννοια του τίτλου IV του πέμπτου μέρους της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω των ενεργειών της χώρας·

γ) το ποσοστό των αποφάσεων της αποφαινόμενης αρχής υπέρ της χορήγησης διεθνούς προστασίας στους αιτούντες από τη συγκεκριμένη χώρα —είτε πρόκειται για υπηκόους της είτε για πρόσωπα που είχαν προηγουμένως τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα, στην περίπτωση ανιθαγενών— υπερβαίνει το 20 % σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα ετήσια μέσα στοιχεία της Eurostat σε επίπεδο Ένωσης.»

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

«1α. Οι τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα II χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.»

2) Το άρθρο 79 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ωστόσο, το άρθρο 59 παράγραφος 2, το άρθρο 61 παράγραφος 2 και το άρθρο 61 παράγραφος 5 στοιχείο β) εφαρμόζονται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) .../... [για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348] όσον αφορά την εφαρμογή της έννοιας της “ασφαλούς τρίτης χώρας” σύμφωνα με τα άρθρα 36 και 37 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ και της έννοιας της “ασφαλούς χώρας καταγωγής” σύμφωνα με το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.»

β) στην παράγραφο 3, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν το άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ι) και το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο ε) ως λόγους για την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ή για την εφαρμογή της διαδικασίας που διεξάγεται στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 43 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ πριν από τις 12 Ιουνίου 2026.»

- 3) Το κείμενο του παραρτήματος του παρόντος κανονισμού προστίθεται ως παράρτημα Π.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1.	ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	3
1.1.	Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας	3
1.2.	Σχετικοί τομείς πολιτικής.....	3
1.3.	Στόχοι.....	3
1.3.1.	Γενικοί στόχοι	3
1.3.2.	Ειδικοί στόχοι.....	3
1.3.3.	Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις.....	3
1.3.4.	Δείκτες επιδόσεων.....	3
1.4.	Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:	4
1.5.	Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας	4
1.5.1.	Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας.....	4
1.5.2.	Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία είναι επιπρόσθετη στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.	4
1.5.3.	Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος	4
1.5.4.	Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα.....	5
1.5.5.	Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής.....	5
1.6.	Διάρκεια της πρότασης/πρωτοβουλίας και των δημοσιονομικών της επιπτώσεων.....	6
1.7.	Προβλεπόμενες μέθοδοι εκτέλεσης του προϋπολογισμού	6
2.	ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ	8
2.1.	Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων	8
2.2.	Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου	8
2.2.1.	Αιτιολόγηση των μεθόδων εκτέλεσης του προϋπολογισμού, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου	8
2.2.2.	Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους.....	8
2.2.3.	Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)	8
2.3.	Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας	9

3.	ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	10
3.1.	Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται	10
3.2.	Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις	12
3.2.1.	Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις	12
3.2.1.1.	Πιστώσεις από τον ψηφισθέντα προϋπολογισμό	12
3.2.1.2.	Πιστώσεις από εξωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό	17
3.2.2.	Εκτιμώμενο αποτέλεσμα που χρηματοδοτείται από επιχειρησιακές πιστώσεις	22
3.2.3.	Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις	24
3.2.3.1.	Πιστώσεις από τον ψηφισθέντα προϋπολογισμό	24
3.2.3.2.	Πιστώσεις από εξωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό	24
3.2.3.3.	Σύνολο πιστώσεων	24
3.2.4.	Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους	25
3.2.4.1.	Χρηματοδοτούμενες από τον ψηφισθέντα προϋπολογισμό	25
3.2.4.2.	Χρηματοδοτούμενες από εξωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό	26
3.2.4.3.	Σύνολο εκτιμώμενων αναγκών σε ανθρώπινους πόρους	26
3.2.5.	Επισκόπηση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επενδύσεις που σχετίζονται με την ψηφιακή τεχνολογία	28
3.2.6.	Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο	28
3.2.7.	Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση	28
3.3.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα	29
4.	ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ	29
4.1.	Απαιτήσεις ψηφιακής σημασίας	30
4.2.	Δεδομένα	30
4.3.	Ψηφιακές λύσεις	31
4.4.	Αξιολόγηση διαλειτουργικότητας	31
4.5.	Μέτρα στήριξης της ψηφιακής εφαρμογής	32

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση κανονισμού για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 όσον αφορά την κατάρτιση καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής

Άσυλο

1.3. Στόχοι

1.3.1. Γενικοί στόχοι

Η πρόταση αποσκοπεί στον χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης και στην ενίσχυση της εφαρμογής της έννοιας της «ασφαλούς χώρας καταγωγής».

1.3.2. Ειδικοί στόχοι

Ειδικός στόχος αριθ. 1

Επίτευξη υψηλότερου επιπέδου σύγκλισης όσον αφορά την αναγνώριση υπηκόων τρίτων χωρών και ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 (στο εξής: κανονισμός για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου).

Ειδικός στόχος αριθ. 2

Αντιμετώπιση ορισμένων από τις υφιστάμενες αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών καταλόγων ασφαλών χωρών που έχουν καταρτίσει τα κράτη μέλη όσον αφορά τις χώρες που έχουν χαρακτηριστεί ως ασφαλείς.

Ειδικός στόχος αριθ. 3

Επίσπευση της δυνατότητας χαρακτηρισμού «ασφαλούς χώρας καταγωγής» και «ασφαλούς τρίτης χώρας» με εξαιρέσεις (άρθρο 59 παράγραφος 2 και άρθρο 61 παράγραφος 2 του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου), ώστε τα κράτη μέλη να έχουν μεγαλύτερη ευελιξία χαρακτηρισμού σε εθνικό επίπεδο.

Ειδικός στόχος αριθ. 4

Επίσπευση, στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα ή ταχείας διαδικασίας, της δυνατότητας επεξεργασίας των αιτήσεων που λαμβάνονται από αιτούντες με ιθαγένεια τρίτης χώρας για την οποία το ποσοστό των αποφάσεων των αποφαινόμενων αρχών υπέρ της χορήγησης διεθνούς προστασίας σε επίπεδο ΕΕ είναι 20 % ή χαμηλότερο.

1.3.3. Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους/τις στοχευόμενους/-ες δικαιούχους/ομάδες.

1. Βελτίωση της νομικής σαφήνειας και συνέπειας κατά την εφαρμογή της έννοιας της «ασφαλούς χώρας καταγωγής».
2. Βελτίωση της σύγκλισης των διαδικασιών ασύλου, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις κατηγορίες αιτούντων από ορισμένες χώρες οι οποίοι θα πρέπει να παραπέμπονται στην τακτική διαδικασία.

3. Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών ασύλου και μείωση της πίεσης και των περιπτώσεων κατάχρησης των συστημάτων ασύλου της ΕΕ.

1.3.4. Δείκτες επιδόσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου και των επιτευγμάτων.

Επίπτωση των τροποποιήσεων στα ακόλουθα:

1. στο ποσοστό αναγνώρισης των αιτούντων από χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης·
2. στον αριθμό των αιτήσεων πολιτών από τις χώρες καταγωγής που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής οι οποίες παραπέμπονται στην τακτική διαδικασία, στην ταχεία διαδικασία ή στη διαδικασία στα σύνορα·
3. στον αριθμό των κρατών μελών που χρησιμοποιούν εθνικούς μηχανισμούς χαρακτηρισμού ασφαλών χωρών καταγωγής και ασφαλών τρίτων χωρών σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 2 και το άρθρο 61 παράγραφος 2·
4. στον αριθμό των κρατών μελών που κάνουν χρήση των εξαιρέσεων για τον χαρακτηρισμό ασφαλών χωρών καταγωγής και ασφαλών τρίτων χωρών·
5. στον αριθμό των αιτούντων άσυλο που υπάγονται στην ταχεία διαδικασία ή στη διαδικασία στα σύνορα με βάση ποσοστά αναγνώρισης χαμηλότερα από 20 %.

1.4. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

- ☐ νέα δράση
- ☐ νέα δράση έπειτα από δοκιμαστικό σχέδιο / προπαρασκευαστική ενέργεια⁸
- ☐ την παράταση υφιστάμενης δράσης
- ☐ συγχώνευση ή αναπροσανατολισμό μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Σύμφωνα με το άρθρο 75 του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να καταρτίσουν εθνικά σχέδια εκτέλεσης με βάση το κοινό σχέδιο εκτέλεσης για την εφαρμογή του συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο που καταρτίστηκε από την Επιτροπή. Η Επιτροπή οφείλει να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς την υλοποίηση των εθνικών σχεδίων εκτέλεσης. Από την έναρξη εφαρμογής των νομοθετικών κειμένων του συμφώνου, ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο (EUAA) θα παρακολουθεί την επιχειρησιακή και τεχνική εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου (ΚΕΣΑ) σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού EUAA [κανονισμός (ΕΕ) 2021/2303]. Η εφαρμογή της έννοιας της «ασφαλούς χώρας καταγωγής» θα αποτελεί μέρος της παρακολούθησης από τον EUAA. Επιπλέον, οι ετήσιες εκθέσεις που πρέπει να εκδίδει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης πρέπει να περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα της παρακολούθησης του EUAA. Τα διάφορα αυτά στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την

⁸ Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

Επιτροπή όταν εξετάζει αν τα κράτη μέλη υφίστανται μεταναστευτική πίεση, διατρέχουν σχετικό κίνδυνο ή αντιμετωπίζουν σημαντική μεταναστευτική κατάσταση, καθώς και όταν διακριβώνει αν ένα κράτος μέλος έχει συστημικές ελλείψεις που θα μπορούσαν να έχουν σοβαρές αρνητικές συνέπειες για τη λειτουργία του συστήματος του Δουβλίνου.

- 1.5.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία είναι επιπρόσθετη στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Λόγοι ανάληψης δράσης σε επίπεδο ΕΕ (εκ των προτέρων):

Η έννοια της «ασφαλούς χώρας καταγωγής» και οι διαδικασίες ασύλου διέπονται από το δίκαιο της ΕΕ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348 για τη διαδικασία ασύλου. Εάν δεν αναληφθεί δράση σε επίπεδο ΕΕ, τα κράτη μέλη θα συνεχίσουν να χαρακτηρίζουν διαφορετικές ομάδες χωρών ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικές διαφορές μεταξύ των εθνικών καταλόγων ασφαλών χωρών καταγωγής. Οι αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών προσεγγίσεων θα συνεχίσουν να δημιουργούν ανασφάλεια δικαίου, να αυξάνουν τους κινδύνους δικαστικών διαφορών και να υπονομεύουν την ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων για το άσυλο σε ολόκληρη την Ένωση, με αποτέλεσμα επίσης τη δημιουργία δευτερογενών μετακινήσεων. Η έλλειψη συντονισμένης δράσης θα εμποδίζει επίσης τον δίκαιο επιμερισμό του φόρτου μεταξύ των κρατών μελών. Με την ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ, η παρούσα πρόταση διασφαλίζει την εναρμόνιση όσον αφορά τις χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, την ασφάλεια δικαίου και τις διαδικαστικές εγγυήσεις.

Προστιθέμενη ενωσιακή αξία που αναμένεται να επιτευχθεί (εκ των υστέρων):

Μόλις η παρούσα πρόταση εφαρμοστεί, θα ενισχύσει την ασφάλεια δικαίου και την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών, διασφαλίζοντας ότι, για τις χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς, τα κράτη μέλη παραπέμπουν τους αιτούντες στο ίδιο είδος διαδικασίας ασύλου.

Η θέσπιση του ορίου 20 % για το ποσοστό αναγνώρισης όσον αφορά τις ταχείες διαδικασίες και τις διαδικασίες στα σύνορα θα διασφαλίσει ότι θα δίνεται προτεραιότητα στη χρήση των πόρων ασύλου για πραγματικές υποθέσεις προστασίας και θα βελτιώσει, συνεπώς, τη συνολική αποτελεσματικότητα του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου.

Σε επίπεδο ΕΕ, η εποπτεία από τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο (EUAA) και από την Επιτροπή θα διασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την έννοια της «ασφαλούς χώρας καταγωγής» σε πλήρη συμμόρφωση με τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις διαδικαστικές εγγυήσεις. Η πρόταση επιτυγχάνει ισορροπία μεταξύ αποτελεσματικότητας και δικαιοσύνης, καθώς διασφαλίζει ότι το σύστημα ασύλου της ΕΕ παραμένει αποτελεσματικό, προβλέψιμο και εναρμονισμένο με τις διεθνείς υποχρεώσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η Επιτροπή είχε ήδη προτείνει κοινό κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής το 2015 και το 2016. Οι σχετικές διαπραγματεύσεις σε διοργανικό επίπεδο απέτυχαν λόγω διαφωνίας μεταξύ των συννομοθετών και στις δύο περιπτώσεις.

Για τον λόγο αυτό, η σύνταξη της παρούσας πρότασης συνοδεύτηκε από σειρά άτυπων διαβουλεύσεων μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής (ΓΔ ΕΝΕΣΤ, ΓΔ ΜΕΝΑ, ΓΔ ΙΝΤΡΑ), καθώς και της ΕΥΕΔ, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι εξειδικευμένες γνώσεις σχετικά με τις χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς ελήφθησαν δεόντως υπόψη στην ανάλυση που οδήγησε στον χαρακτηρισμό τους, καθώς και ότι η αξιολόγηση υποστηρίχθηκε από συγκεκριμένα και επαληθεύσιμα στοιχεία, μεταξύ άλλων όσον αφορά συγκεκριμένα προφίλ κινδύνου.

1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

Η παρούσα πρόταση απορρέει από τον κανονισμό [(ΕΕ) 2024/1348] για τη διαδικασία ασύλου και αποτελεί μέρος του συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο που εγκρίθηκε τον Μάιο του 2024, για το οποίο προβλέπεται ήδη χρηματοδότηση. Η παρούσα πρόταση δεν συνεπάγεται ούτε οικονομική ούτε διοικητική επιβάρυνση για την Ένωση. Ως εκ τούτου, δεν έχει καμία επίπτωση στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Η εφαρμογή της έννοιας της «ασφαλούς χώρας καταγωγής» δεν είναι κάτι νέο για τα κράτη μέλη, τα οποία μάλιστα θα μπορούν να αξιοποιήσουν τα κονδύλια που διατίθενται στο πλαίσιο των εθνικών τους προγραμμάτων μέσω τόσο του υφιστάμενου Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης όσο και των μελλοντικών ταμείων μετανάστευσης για τη στήριξη τυχόν επενδύσεων που απαιτούνται για την εφαρμογή της έννοιας. Ο ΕΥΑΑ μπορεί να υποστηρίξει τα κράτη μέλη με προσωπικό για τον ίδιο σκοπό, στο πλαίσιο των αντίστοιχων εντολών του.

1.5.5. Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

Άνευ αντικειμένου

1.6. Διάρκεια της πρότασης/πρωτοβουλίας και των δημοσιονομικών της επιπτώσεων

☐ **περιορισμένη διάρκεια**

- ☐ με ισχύ από [HH/MM]EEEE έως [HH/MM]EEEE
- ☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων και από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις πληρωμών.

☐ **απεριόριστη διάρκεια**

- Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το EEEE έως το EEEE,
- και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.7. Προβλεπόμενες μέθοδοι εκτέλεσης του προϋπολογισμού⁹

☐ **Άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή

- ☐ από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης
- ☐ από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

☐ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη

☐ **Έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

- ☐ σε τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει
- ☐ σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)
- ☐ στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων
- ☐ στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71 του δημοσιονομικού κανονισμού
- ☐ σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου
- ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που τους παρέχονται επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις
- ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και στους οποίους παρέχονται επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις
- ☐ σε οργανισμούς ή πρόσωπα επιφορτισμένα με την εφαρμογή συγκεκριμένων δράσεων στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας βάσει του τίτλου V της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη
- ☐ σε οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος, διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους ή το δίκαιο της Ένωσης και είναι επιλέξιμοι για να τους ανατεθεί, σύμφωνα με ειδικούς τομεακούς κανόνες, η εκτέλεση

⁹ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις μεθόδους εκτέλεσης του προϋπολογισμού, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

κονδυλίων της Ένωσης ή δημοσιονομικών εγγυήσεων, στον βαθμό που οι εν λόγω οργανισμοί ελέγχονται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή από οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο επιφορτισμένους με δημόσια υπηρεσία και τους παρέχονται επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις υπό μορφή από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνης από τους ελέγχοντες οργανισμούς ή ισοδύναμες χρηματοοικονομικές εγγυήσεις και οι οποίες μπορεί να περιορίζονται, για κάθε δράση, στο μέγιστο ποσό της στήριξης της Ένωσης.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Η Επιτροπή παρακολουθεί διαρκώς την κατάσταση στην οικεία τρίτη χώρα, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη και τον Οργανισμό για το Άσυλο σχετικά με μεταγενέστερες αλλαγές στην κατάσταση της εν λόγω τρίτης χώρας.

Σύμφωνα με το άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 για τη διαδικασία ασύλου, τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίσουν εθνικά σχέδια εκτέλεσης, με βάση το κοινό σχέδιο εκτέλεσης του συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο που υπέβαλε η Επιτροπή, η οποία θα παρακολουθεί στενά την εφαρμογή τους. Μόλις αρχίσει να εφαρμόζεται το σύμφωνο, ο EUAA θα επιβλέπει την επιχειρησιακή και τεχνική εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου (ΚΕΣΑ) σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303 για τον EUAA, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής της έννοιας της «ασφαλούς χώρας καταγωγής».

Στις ετήσιες εκθέσεις της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης (AMMR) θα περιλαμβάνονται τα αποτελέσματα παρακολούθησης του EUAA και θα αξιολογείται αν τα κράτη μέλη υφίστανται μεταναστευτική πίεση ή αν αντιμετωπίζουν συστημικές ελλείψεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη λειτουργία του συστήματος του Δουβλίνου.

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των μεθόδων εκτέλεσης του προϋπολογισμού, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Άνευ αντικειμένου

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

Ένας από τους βασικούς κινδύνους που συνδέονται με την προτεινόμενη τροποποίηση είναι ότι τα κράτη μέλη θα εφαρμόζουν το τεκμήριο ασφάλειας σε όλους τους αιτούντες που προέρχονται από τις χώρες καταγωγής οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως ασφαλείς σε επίπεδο Ένωσης. Για τον μετριασμό αυτού του κινδύνου, όσον αφορά διάφορες χώρες που έχουν χαρακτηριστεί ως ασφαλείς, διευκρινίζεται ότι θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή, στο πλαίσιο εξατομικευμένης αξιολόγησης της αίτησης ασύλου, σε αιτούντες που βρίσκονται σε ειδική κατάσταση στις εν λόγω χώρες (π.χ. θύματα έμφυλης βίας, υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θρησκευτικές μειονότητες, άτομα ΛΟΑΤΚΙ και δημοσιογράφοι).

2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

Άνευ αντικειμένου

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Άνευ αντικειμένου

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

Άνευ αντικειμένου, καθώς δεν υπάρχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό ή το προσωπικό.

Να προστεθούν όσες γραμμές του προϋπολογισμού απαιτούνται στους δύο πίνακες που ακολουθούν.

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ ¹⁰	χωρών ΕΖΕΣ ¹¹	υποψηφίων για ένταξη χωρών και δυνάμει υποψηφίων μελών ¹²	άλλων τρίτων χωρών	άλλα έσοδα για ειδικό προορισμό
	[XX.YY.YY.YY]	ΔΠ/ΜΔΠ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ
	[XX.YY.YY.YY]	ΔΠ/ΜΔΠ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ
	[XX.YY.YY.YY]	ΔΠ/ΜΔΠ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ	χωρών ΕΖΕΣ	υποψηφίων για ένταξη χωρών και δυνάμει υποψηφίων μελών	άλλων τρίτων χωρών	άλλα έσοδα για ειδικό προορισμό
	[XX.YY.YY.YY]	ΔΠ/ΜΔΠ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ

¹⁰ ΔΠ = Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ = Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

¹¹ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

¹² Υποψήφιος χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφια μέλη των Δυτικών Βαλκανίων.

	[XX.YY.YY.YY]	$\Delta\Pi/M\Delta\Pi$	NAI/OX_I	NAI/OXI	NAI/OX_I	NAI/OXI
	[XX.YY.YY.YY]	$\Delta\Pi/M\Delta\Pi$	NAI/OX_I	NAI/OXI	NAI/OX_I	NAI/OXI

3.2. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως αναλύεται κατωτέρω

3.2.1.1. Πιστώσεις από τον ψηφισθέντα προϋπολογισμό

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αριθμός	
--	---------	--

ΓΔ: <.....>			Έτος	Έτος	Έτος	Έτος	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΠ 2021-2027
			2024	2025	2026	2027	
Επιχειρησιακές πιστώσεις							
Γραμμή του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)					0,000
	Πληρωμές	(2α)					0,000
Γραμμή του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1β)					0,000
	Πληρωμές	(2β)					0,000
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων ¹³							
Γραμμή του προϋπολογισμού		(3)					0,000
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ <.....>	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1α+1β+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Πληρωμές	=2α+2β+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

	Έτος	Έτος	Έτος	Έτος	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΠ 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	

¹³ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Πληρωμές	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ <....> του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Πληρωμές	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΠ 2021-2027
ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Πληρωμές	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ <....> του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Πληρωμές	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΠ 2021- 2027
• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων (όλοι οι επιχειρησιακοί τομείς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Πληρωμές	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων (όλοι οι επιχειρησιακοί τομείς)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των τομέων 1 έως 6 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου(Ποσό αναφοράς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Πληρωμές	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	7	«Διοικητικές δαπάνες» ¹⁴
---	----------	-------------------------------------

ΓΔ: <.....>		Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΠ 2021- 2027
• Ανθρώπινοι πόροι		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Άλλες διοικητικές δαπάνες		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ <.....>	Πιστώσεις	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

ΓΔ: <.....>		Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΠ 2021- 2027
• Ανθρώπινοι πόροι		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Άλλες διοικητικές δαπάνες		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ <.....>	Πιστώσεις	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

¹⁴ Οι αναγκαίες πιστώσεις θα πρέπει να καθοριστούν με βάση τα αριθμητικά στοιχεία για το μέσο ετήσιο κόστος που είναι διαθέσιμα στην κατάλληλη ιστοσελίδα της BUDGpedia.

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
---	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΠ 2021- 2027
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 7	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Πληρωμές	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.2. Εκτιμώμενο αποτέλεσμα που χρηματοδοτείται από επιχειρησιακές πιστώσεις (δεν συμπληρώνεται για αποκεντρωμένους οργανισμούς)

Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα ↓			Έτος 2024		Έτος 2025		Έτος 2026		Έτος 2027		Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να αποτυπώνεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. τμήμα 1.6)						ΣΥΝΟΛΟ	
	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ																	
	Είδος ¹⁵	Μέσο κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Συνολικός αριθ.	Συνολικό κόστος
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ¹⁶ ...																		
— Αποτέλεσμα																		
— Αποτέλεσμα																		

¹⁵ Τα αποτελέσματα είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (π.χ.: αριθμός ανταλλαγών φοιτητών που θα χρηματοδοτηθούν, αριθμός χλμ. οδών που θα κατασκευαστούν κ.λπ.).

¹⁶ Όπως περιγράφεται στο τμήμα 1.3.2. «Ειδικό στόχο»

— Αποτέλεσμα																		
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1																		
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ...																		
— Αποτέλεσμα																		
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																		
ΣΥΝΟΛΑ																		

3.2.3. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω

3.2.3.1. Πιστώσεις από τον ψηφισθέντα προϋπολογισμό

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	Έτος	Έτος	Έτος	Έτος	ΣΥΝΟΛΟ 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	
TOMEAS 7					
Ανθρώπινοι πόροι	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Μερικό σύνολο του TOMEA 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Εκτός του TOMEA 7					
Ανθρώπινοι πόροι	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Μερικό σύνολο εκτός του TOMEA 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ΣΥΝΟΛΟ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους και άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ, οι οποίες θα συμπληρωθούν, αν χρειαστεί, με τυχόν πρόσθετα κονδύλια που μπορεί να χορηγηθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

3.2.4. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως αναλύεται κατωτέρω

3.2.4.1. Χρηματοδοτούμενες από τον ψηφισθέντα προϋπολογισμό

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης (ΙΠΑ)¹⁷

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)				
20 01 02 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	0	0	0	0
20 01 02 03 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)	0	0	0	0
01 01 01 01 (έμμεση έρευνα)	0	0	0	0
01 01 01 11 (άμεση έρευνα)	0	0	0	0
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)	0	0	0	0

¹⁷ Διευκρινίστε κάτω από τον πίνακα πόσα ΙΠΑ, εντός του αναφερόμενου αριθμού, έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και ποιες είναι οι καθαρές ανάγκες σας.

• Εξωτερικό προσωπικό (σε ΠΙΑ)				
20 02 01 (AC, END από το συνολικό κονδύλιο)		0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)		0	0	0
Γραμμή διοικητικής στήριξης[XX.01.YY.YY]	— στην έδρα	0	0	0
	— στις αντιπροσωπείες της ΕΕ	0	0	0
01 01 01 02 (AC, END — έμμεση έρευνα)		0	0	0
01 01 01 12 (AC, END — άμεση έρευνα)		0	0	0
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν) — τομέας 7		0	0	0
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν) — εκτός του τομέα 7		0	0	0
ΣΥΝΟΛΟ		0	0	0

3.2.4.3. Σύνολο εκτιμώμενων αναγκών σε ανθρώπινους πόρους

ΣΥΝΟΛΟ ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ + ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΓΙΑ ΕΙΔΙΚΟ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)				
20 01 02 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	0	0	0	0
20 01 02 03 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)	0	0	0	0
01 01 01 01 (έμμεση έρευνα)	0	0	0	0
01 01 01 11 (άμεση έρευνα)	0	0	0	0
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)	0	0	0	0
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδες ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης)				
20 02 01 (AC, END από το συνολικό κονδύλιο)	0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)	0	0	0	0
Γραμμή διοικητικής στήριξης [XX.01.YY.YY]	— στην έδρα	0	0	0
	— στις αντιπροσωπείες της ΕΕ	0	0	0
01 01 01 02 (AC, END — έμμεση έρευνα)	0	0	0	0
01 01 01 12 (AC, END — άμεση έρευνα)	0	0	0	0
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν) — τομέας 7	0	0	0	0
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν) — εκτός του τομέα 7	0	0	0	0
ΣΥΝΟΛΟ	0	0	0	0

[Λαμβανομένης υπόψη της συνολικής δυσχερούς κατάστασης στον τομέα 7, όσον αφορά τόσο τη στελέχωση όσο και το επίπεδο των πιστώσεων, οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανομηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ ή άλλων υπηρεσιών της Επιτροπής.]

Το προσωπικό που απαιτείται για την εφαρμογή της πρότασης (σε ΠΙΑ):

	Θα καλυφθεί από το εν ενεργεία προσωπικό που είναι διαθέσιμο στις υπηρεσίες της Επιτροπής	Έκτακτο πρόσθετο προσωπικό*
--	--	------------------------------------

		Θα χρηματοδοτηθεί από τον τομέα 7 ή από τη γραμμή για την Έρευνα	Θα χρηματοδοτηθεί από τη γραμμή BA	Θα χρηματοδοτηθεί από τέλη
Θέσεις απασχόλησης στον πίνακα προσωπικού			Α.α.	
Εξωτερικό προσωπικό (AC, END, INT)				

*Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	
Εξωτερικό προσωπικό	

3.2.5. Επισκόπηση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επενδύσεις που σχετίζονται με την ψηφιακή τεχνολογία

Υποχρεωτικό: στον πίνακα που ακολουθεί θα πρέπει να συμπεριληφθεί η βέλτιστη εκτίμηση των σχετικών με την ψηφιακή τεχνολογία επενδύσεων που συνεπάγεται η πρόταση/πρωτοβουλία.

Κατ' εξαίρεση, όταν απαιτείται για την εφαρμογή της πρότασης/πρωτοβουλίας, οι πιστώσεις του τομέα 7 θα πρέπει να παρατίθενται στην καθορισμένη γραμμή.

Οι πιστώσεις των τομέων 1-6 θα πρέπει να καταχωρίζονται ως «δαπάνες πολιτικών ΤΠ για επιχειρησιακά προγράμματα». Οι δαπάνες αυτές αφορούν τον επιχειρησιακό προϋπολογισμό που θα χρησιμοποιηθεί για την επαναχρησιμοποίηση/αγορά/ανάπτυξη πλατφορμών/εργαλείων ΤΠ που συνδέονται άμεσα με την υλοποίηση της πρωτοβουλίας και τις συναφείς επενδύσεις τους (π.χ. άδειες, μελέτες, αποθήκευση δεδομένων κ.λπ.). Οι πληροφορίες στον παρόντα πίνακα θα πρέπει να συνάδουν με τα στοιχεία που παρατίθενται στο τμήμα 4 «Ψηφιακές διαστάσεις».

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων ψηφιακού τομέα και πιστώσεων ΤΠ	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	ΣΥΝΟΛ Ο ΠΔΠ 2021- 2027
ΤΟΜΕΑΣ 7					
Δαπάνες ΤΠ (εσωτερικές)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Μερικό σύνολο του ΤΟΜΕΑ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Εκτός του ΤΟΜΕΑ 7					
Δαπάνες πολιτικών ΤΠ για επιχειρησιακά προγράμματα	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Μερικό σύνολο εκτός του ΤΟΜΕΑ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

ΣΥΝΟΛΟ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
--------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.6. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ☐ μπορεί να χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου με ανακατανομή εντός του οικείου τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ).
- ☐ συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση του αδιάθετου περιθωρίου στο πλαίσιο του αντίστοιχου τομέα του ΠΔΠ και/ή τη χρήση ειδικών μηχανισμών, όπως ορίζεται στον κανονισμό για το ΠΔΠ.
- ☐ συνεπάγεται την αναθεώρηση του ΠΔΠ.

3.2.7. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ☐ δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους
- ☐ προβλέπει τη συγχρηματοδότηση από τρίτους που εκτιμάται παρακάτω:

Πιστώσεις σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	Σύνολο
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης					
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων					

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα λοιπά έσοδα
 - ☐ Να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας ¹⁸			
		Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027
Άρθρο					

Ως προς τα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστούν οι γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

¹⁸ Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 20 % για έξοδα είσπραξης.

Άλλες παρατηρήσεις (π.χ. μέθοδος/τύπος για τον υπολογισμό των επιπτώσεων στα έσοδα ή τυχόν άλλες πληροφορίες).

4. ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Άνευ αντικειμένου, καθώς πρόκειται για στοχευμένη τροποποίηση του κανονισμού για τη διαδικασία ασύλου και όλα τα ζητήματα σχετικά με την ψηφιακή διάσταση καλύπτονται από το σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο. Δεν θα πρέπει να συνεκτιμηθούν πρόσθετα ψηφιακά στοιχεία

4.1. Απαιτήσεις ψηφιακής σημασίας

[Απαίτηση 1 (R1): ...]

[Απαίτηση 2 (R2): ...]

4.2. Δεδομένα

--

4.3. Ψηφιακές λύσεις

--

4.4. Αξιολόγηση διαλειτουργικότητας

--

4.5. Μέτρα στήριξης της ψηφιακής εφαρμογής

--